

لادانی و اتایی له هۆنراوه‌کانی (فه‌ره‌یدون عه‌بدول به‌رزنجی) دا

که‌ژال جهابه‌خش محهمه‌د ئومێد به‌رزان برزو تریفه محهمه‌د فه‌ره‌ج
زانکۆی گه‌رمیان - به‌شی زمانی کوردی

Article Info

Received: June, 2020

Revised: June, 2020

Accepted: July, 2020

Keywords

زمانی شیعری، لادانی زمانی، لادانی واتایی.

Corresponding Author

kazhal.jihabakhsh@garmian.edu.krd

omed.barzan@garmian.edu.krd

trefa.mohamed@garmian.edu.krd

پوخته

ئه‌م توێژینه‌وه به‌ناوێشانی (لادانی واتایی له هۆنراوه‌کانی فه‌ره‌یدون عه‌بدول به‌رزنجی) دا، که تیایدا باس له لادانی زمانی وه‌ک چه‌مکی گشتی کراوه، که له هه‌مو کایه‌کانی ژبانی مرۆفایه‌تیدا په‌نگه‌داته‌وه و ده‌بیترت، بیگومان هه‌ر شاعیرێک په‌ناده‌باته به‌ر شیواژێکی تایبه‌ت له‌به‌کارهێنانی کۆده‌کانی زمان هه‌ربۆیه زۆرجار توشی لادانی زمانی ده‌بێته‌وه که بیگومان ئه‌مه‌ش دیاردیه‌کی ئاسایی بواری ئه‌ده‌بیه.

توێژینه‌وه‌که له دو ته‌وه‌ر پیکه‌تاته‌وه:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م وه‌ک ده‌روازه‌یه‌ک بۆ ناساندنی لادان و لادانی زمانی ته‌رخانه‌کراوه، که تیایدا باس له چه‌ند زاراوه‌یه‌کی پێویست به‌ بابته‌کانی (زمانی ناخواتنی ئاسایی و زمانی ئه‌ده‌بی و زمانی شیعری)، سه‌ره‌تایه‌ک ده‌رباره‌ی تیۆریه‌ گرنه‌گه‌ باسکراوه‌کان له‌باره‌ی پێگه‌ی ئه‌ده‌ب له زمانه‌وانیدا، چه‌مک و زاراوه‌ی لادانی زمانی، بنه‌ما و پێوه‌ره‌کانی لادانی زمانی، مه‌رجه‌کانی لادانی زمانی، جو‌ره‌کانی لادانی زمانی کراوه.

له ته‌وه‌ری دوهمدا باس له لادانی واتایی و جو‌ره‌کانی کراوه، که شاعیر له دیوانه شیعریه‌که‌یدا به‌کارهێنان و به نمونه‌ی شیعریه‌وه خراونه‌ته‌په‌و، هه‌روه‌ها هۆکاری به‌کارهێنانی لادانی واتایی له‌گه‌ڵ دی‌په‌کاندا رو‌نکراوه‌ته‌وه، به‌مه‌به‌ستی خستنه‌په‌وی ده‌سه‌لات و توانایی دا‌هێنه‌رانه‌ی شاعیر به‌سه‌ر زماندا.

له کۆتاییدا نه‌جامه‌کان و سه‌رچاوه به‌کارهاتوو‌ه‌کان و پوخته‌ی توێژینه‌وه‌که به هه‌ردو زمانی عه‌ره‌بی و ئینگلیزی خراونه‌ته‌په‌و.

پیشگی:

لادان وەك یەكێك لە دیاردە گڕنگەکانی لێکۆڵینەوەی زمانەوانی و شیوازگەری لە زمانی شیعری دەکۆڵینەوە، بێگومان هەر شاعیرێك پەنابەر بە شیوازیکی تایبەت لە بەکارهێنانی زمان، بەمەبەستی داھێنان و نیشاندانی ناستیکی بەرزى زمانە شیعرییەكەى، بەجۆرێك هەر لادانێك لە یاسا و رێساكانى زمان، دەكرێت گریمانەى بەرھەمەپێنانى دەق ئەدەبى لێكەوتنەوە لادان لە ھەموو ناستەكانى زمان دروستدەبێت، بەو واتایەى شاعیر بەمەبەستى گەیاندى واتای نوێ لەلایەك، لەلایەكى ترەوە گونجاندنى كێش و سەروا و دوركەوتنەوە لە یاسا باو و بەکارهاتووەكانى زمان، لادانى زمانى لە شیعردەكانیدا ئەنجامدەدات، بۆیە لادانى زمانى بونیادیكى گڕنگ لە شیعردەكانى شاعیراندا پێكدەھێنێت. بۆ ئەم مەبەستەش دیوانى (فەرەیدون عەبدول بەرزنجى) كراوەتە كەرەستەى توێژینەوێكە و نمونەى لێوەرگیراوە.

لە توێژینەوێكەدا رێبازی (پەسنى شیکاری) بۆ ڕافەکردنى دەقە شیعرییەكانى شاعیر بەکارهێنراوە.

گڕنگى توێژینەوێكەش لەوێدایە، كە تاوەكو ئێستا توێژینەوێكەى سەرەخۆ لەسەر لادانى زمانى و بەتایبەتى لادانى واتایى لەسەر شیعردەكانى شاعیر نەكراوە، كە بابەتێكى گڕنگ و بنەرەتییە لە بونیادی شیعردەكانى بەرزنجیدا رەنگیداووتەو، ئەمەش بەمەبەستى خستەروى دەسەلات و توانای داھێنەرانی شاعیر بەسەر زماندا.

ناوەرۆكى توێژینەوێكە لە دو تەوەر پێكھاتوو:

تەوهرى یەكەم، وەك دەروازەیهك بۆ ناساندنى لادان و لادانى زمانى تەرخانكراوە، كە تایبەت باس لە چەمك و زاراوەى لادانى زمانى، بنەما و پێوهرەكانى لادانى زمانى، مەرجەكانى لادانى زمانى، جۆرەكانى لادانى زمانى كراوە.

لە تەوهرى دوھەدا باس لە لادانى واتایى و جۆرەكانى كراوە، كە شاعیر لە دیوانە شیعرییەكەیدا بەکارهێناون و بە نمونەى شیعرییەوێ خراونەتەر، ھەروەھا ھۆكارى بەکارهێنانى لادانى واتایى لەگەڵ دێرەكاندا روونكراوتەو، بەمەبەستى خستەروى دەسەلات و توانای داھێنەرانی شاعیر بەسەر زماندا.

۱) دەروازەیهك بۆ ناساندنى لادان و لادانى زمانى:

۱-۱) چەند زاراوەیهكى پێویست بە بابەتەكانى (زمانى ناخواتنى ناسایى و زمانى ئەدەبى و زمانى شیعری):

زمان وەكو رەگەزێكى سەرەكى ژبانی مرۆف، نامێژێكە لە ھێما و نیشانەكان كە بۆ بێركردنەو و پەيوەندیکردن و ناسینەوێ

شتەكان بەكاردێت، زمان لەسەر بنەمای سێ ناستى ناخواتن: (زمانى زانست و زمانى ھونەر و زمانى ئەدەب) بنەمای كەلتورى ھەموو كۆمەڵگایەك دروستدەكات، یەكێك لە بابەتە باسكراوە گڕنگەكانى ھەر كۆمەڵگایەك، بابەتى (زمانى ستاندارد) ھەكە لە لایەن زمانەوانانەو پێناسەى زۆرى بۆ كراوە و ھەریەكەیان لە دید و بۆچونى خۆیانەو باس لەم لایەنە دەكەن، لە ھەموياندا خاڵى ھاوبەش بەدیدیەكرێت. زمانى ستاندارد "ئەو شیوێ زمانەى كە لە رۆژنامەكان بەكاردێت و لە قوتابخانەكان دەخوێنرێت، جگە لەمەش كەسانى خواوەن برۆنامە قسەى پێدەكەن و لە ھەواڵ و شوێنە فەرمییەكانى تر بەكاردێت" (پروانە: والى رضایى، ۱۳۸۴: ۲۰ و ئەو پێناسانەى لەوێدا ھاتون).

لە زمانى ناخواتنى ناساییدا (كە بۆ ئالوگۆکردنى زانیاریەكانە)، بەکارهێنانى وشەكان بە شیوازیكى ناسایى دەبێت بەلام لە شیعردا بە كەمێك جێگۆرژێكردى ئەو وشانە ژبان و واتایەكى تازەیان پێدەبەخشرێت، دەبێتەھۆى دروستبونى جۆرە جوانكارىیەك لە ناخواتندا و گوێگر بۆ لای خۆى ڕادەكێشێت (پروانە: سمیە بیگدلى، ۱۳۹۵: ۱۱)، ئەمەش ھونەرى شاعیر لە چۆنیەتى ھەلژاردنى وشە شیعرییەكانى دەرەخات، "شاعر جۆرە بەکارهێنانێكى ئەدەبى نایابى زمانە" (میلاد قەى، محمود سامانفر: ۱ > www.artmarkazi.ir ghomi&samanfar). بۆیە "شاعیر دونیای ناسراو و ناسایى (بەکارھاتوى) زمان تێكدەدات، بۆ ئەوێ وشەكان لە واتا ناسراو و ناساییەكەى خۆى بەکارنەھێرێن، بەلكو لەو زمانە كە بە دیوێكى تری زمانى باوى نوسراو دادەنرێت، كە ھەمان زمانى شیعرییە بەكاربێت، لە زمانى شیعرییدا رۆبەرپوى گۆرانكارىیەكى بنەرەتى پەيوەندى نیوان دال و مەدلۆلەدا، واتە لە زمانى ناخواتنى ناساییدا (دال) ھەكان، (مەدلۆل) ى دیارو تاییەتى خۆیانان ھەيە، بەلام لە زمانى شیعرییدا (دال) ھەكان دەبنە خاوەنى (مەدلۆل) ى نوێ و گوێگر بۆ تێگەیشتى مەدلۆلە تازەكان دەكەوێتە نۆ كارێكى ئەستەمەو، بەمەش دیاردەى تێگەیشتن درێژە دەكێشێت، بۆیە كارێگەرى لەسەر بەرامبەر دەبێت" (پروانە: جعفر میرزایى پركلى و زەرا مەدوى، ۱۳۹۳: ۵۲). بەو پێیە "زمانى شیعرى شیوہیەكى تری زمانە، كە باس لە پێكھاتەیهكى واتایى تایبەت دەكات و شیوہ (فۆرم) كەى لە واتاكەى جیاپێتەو و ئەگەر بۆ ھەر شیوہیەكى تری زمان وەكو (زمانى ناخواتنى ناسایى) ھەلیگەرتنەو و بمانەوێ واتای دێرێك جیا لە شیوہكەى بگەین، ئەمجۆرە دەرئەنجام و ڕافەکردنە ھەرگیز ناتوانێت واتا بنەرەتییەكەى بەو جۆرەى كە لە شیوہ تاییەتەكەى شارداراوتەو، پێمان بگەيەنێت" (سمیە بیگدلى، ۱۳۹۵: ۱۲). تەنانەت "كە باسى زاراوەكان و چەمكەكان

و ميكانيزمی به کارهينانی شيوه‌نگه‌ری ده‌کەين، لادان له به‌ناوبانگ‌ترین نه‌و چه‌مکانه‌یه، که له‌گه‌ل شيعریه‌تی نوێ و به‌تایه‌تی له شيعردا ده‌رکه‌وت، نه‌مه‌ش به‌هۆی نه‌و جیاوازییه زۆری که زمانی شيعری له‌گه‌ل نه‌وانی تردا هه‌ببووه" (بوطاهر بوسدر، ۲۰۱۸: ۲).

"پۆنانکاره‌کان، لیکۆلینه‌وه‌ی زمان بۆ دو به‌شی زمانی هه‌واڵی و زمانی نه‌ده‌بی دا به‌شده‌کەن، پێیان وایه، که زمانی هه‌واڵی بۆ دروستکردنی په‌یوه‌ندییه، به‌لام زمانی نه‌ده‌بی زمانیکه بۆ خولفاندنی هونه‌ر و جوانی و گواسته‌وه‌ی هه‌سته‌کانه به به‌رامبه‌ر، بۆیه ده‌توانین بڵێین زمانی نه‌ده‌بی جۆره لادانیکه له زمانی ستاندارد" (بروانه: فاطمه مدرسی، ۱۳۸۸: ۱-۲). ته‌نانه‌ت گروپێک له زمانه‌وانه چیک و پوسه‌کان (هاوارانک، شکوفسکی و مۆکاروفسکی) له‌ژێر کاربگه‌ری لیکۆلینه‌وه‌کانی سۆسێر وه‌کو یه‌که‌مین که‌س که باس له زمانی نه‌ده‌بی کردبێت و گرنگییان به‌م لایه‌نه داوه. هه‌روه‌ها "جاکۆبسون، یه‌کێک بو له‌وانه‌ی گرنگی به‌ ئه‌ركی نه‌ده‌بی زمان دده‌ا و جه‌ختی له‌سه‌ر نه‌وه ده‌کردوه، که زمانی نه‌ده‌بی نه‌ک ته‌نها بۆ دروستکردنی په‌یوه‌ندییه، به‌لکو بۆ گه‌رانه‌وه بۆ خۆی به‌کارده‌یت، هه‌روه‌ها زه‌ه‌کردنه‌وه کاتێک سه‌رده‌گریت، که له‌کاتی دروستکردنی په‌یوه‌ندی په‌یامه‌که خۆی بێته سه‌رچاوه و ناوه‌ندیکي گرنگ و شيوه‌ی ده‌ربهرين سه‌رنجراپیکشیت. هه‌روه‌ها به‌پێی بۆجونی جاکۆبسون ده‌کرێ شيوه‌ی هه‌ل‌بژاردنی وشه‌یه‌ک له‌نیو کۆمه‌لێک وشه‌ی سه‌ر به‌هه‌مان پۆلی په‌گه‌ز له‌سه‌ر ته‌وه‌ری جینیشینی و چۆنه‌تی ریزکردنی نه‌و وشانه له ته‌وه‌ری هاوئیشینی، ده‌توانیت رسته‌کانی زمانیک له ئه‌ركی په‌یوه‌ندییه‌وه به‌ره‌و ئه‌ركی نه‌ده‌بی ببات" (محمد امين ناصح، ۱۳۸۸: ۱۵۰).

(۲-۱) سه‌ره‌تایه‌ک ده‌رباره‌ی تیۆرییه‌ گرنگه‌ باسکراوه‌کان له‌باره‌ی پێگه‌ی نه‌ده‌بی له زمانه‌وانیدا:

چیه‌تی زمان و ناسینی هێما و نه‌پێنیه‌ شاراوه‌کانی هه‌ر له کۆنه‌وه هه‌زی مرۆفی به‌خۆیه‌وه خه‌ریک‌کردوه و به به‌رده‌وامی له‌لایه‌ن زانایان و توێژه‌رانه‌وه لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر کراوه. زمانه‌وانان به‌ بیرکردنه‌وه و خۆتێندنه‌وه‌ی زانستی له‌و هێما و نیشانه‌ زمانپێنانه‌ی که له زماندا هه‌ن، به‌ شیکردنه‌وه‌ی لایه‌نه‌کانی زمان هه‌ل‌ده‌ستن، له زمانه‌وانیدا هه‌روه‌کو زانسته‌کانی تری فه‌لسه‌فه و ده‌روناسی بابته‌ی به‌ستنه‌وه‌ی نیوان زمان و بیر به‌مه‌به‌ستی په‌ره‌پێدانی زانستی زمان خرایه‌پو و دواتر پانتایی نه‌م جۆره‌ بیرۆکه و گفتوگۆیانه فراوانبو، به‌شيوه‌یه‌ک له ته‌مه‌رۆدا توێژینه‌وه له‌باره‌ی ئه‌ركه جیاوازه‌کانی زمان بوته‌ته‌وه‌ی سه‌ره‌له‌دانی تیۆر و بیرپرای جیاواز له‌لایه‌ن زمانه‌وانانه‌وه. نمونه‌ش بۆ نه‌م باسه‌ یه‌کێک له‌ بیردۆزه‌کانی

زمانه له‌باره‌ی په‌یوه‌ندی نیوان زمانه‌وانی و نه‌ده‌بدا، هه‌ر له‌به‌ر پۆشنایی نه‌م جۆره‌ توێژینه‌وانه، توێژه‌ره‌کانی بواری نه‌ده‌ب ده‌توانن له لایه‌نه جیاوازه‌کانی نه‌ده‌ب بکۆلنه‌وه، لایه‌نی یارمه‌تیده‌ری تیۆرییه‌کان له توێژینه‌وه‌ی نه‌ده‌بیدا نه‌وه‌یه، که توێژه‌ر بۆ ده‌رده‌که‌وێت، که هه‌ریه‌ک له به‌ره‌مه‌ نه‌ده‌بییه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای کامه تیۆریی باشت‌ر ده‌توانیت دیراسه‌بکات. هه‌روه‌ها لیکۆلینه‌وه له شیکردنه‌وه‌ی ده‌قه نه‌ده‌بییه‌کان به‌پێی یاسا زمانپیه‌کان و پراگماتیک له زماندا نه‌م ده‌رفه‌ته‌مان بۆ ده‌ره‌خسێنیت، تاوه‌کو له‌گه‌ل ده‌ستنی‌شانکردنی هۆکاره کاربگه‌ره‌کانی ئاخاوتن له‌م جۆره به‌ره‌مه‌ماندا، که بوته‌ هۆی گۆرانپان بۆ به‌ره‌مه‌مێکی نه‌ده‌بی و هونه‌ری و چۆنه‌تی گواسته‌وه‌ی واتا و رازیکردنی به‌رامبه‌ر به‌ شيوه‌یه‌کی نه‌ده‌بی جوان و کاربگه‌ر هه‌لبه‌سه‌نگین. (بروانه سمیه بیگدلی، ۱۳۹۵: ۲) نه‌و سه‌رچاوه‌یه‌ی له‌ویدا هاتون.

"یه‌کێک له قوتابخانه‌ گرنگه‌کان که به‌وردی له‌باره‌ی نه‌ده‌به‌وه خۆتێندنه‌وه‌ی هه‌بووه، قوتابخانه‌ی پراگ بووه، له سه‌ده‌ی بیستم قوتابخانه‌ی پراگ که دامه‌زێنه‌ره‌که‌ی ماتسیۆس بووه، که دواتر به‌سودوه‌رگرتن له‌م قوتابخانه‌یه، قوتابخانه‌ی ئه‌ركی هاته‌کایه‌وه، له‌م قوتابخانه‌یه‌دا که سانیکی زۆر له‌باره‌ی فۆنۆلۆژی لیکۆلینه‌وه‌یان نه‌جامداوه، به‌لام باشت‌ترین لیکۆلینه‌وه له‌باره‌ی نه‌ده‌ب له‌لایه‌ن (جاکۆبسون) هوه نه‌جامداوه، که زمانه‌وانیکي روسی و تیۆردانه‌ریکی نه‌ده‌بی بووه و له دامه‌زێنه‌رانی قوتابخانه‌ی پراگه، له سنوری توێژینه‌وه‌ی زمانه‌وانی و نه‌ده‌بدا، به‌ لیکۆلینه‌وه له‌باره‌ی خواستن (استعاره) و خاوه‌ (مجاز) خه‌ریک‌بووه" (گلبرگ ذه‌نی و ارسلان گلغام، ۱۳۹۶: ۹۸).

زمان پێکهاته‌یه‌که بۆ په‌یوه‌ندیکردن به‌کارده‌یت، نه‌گه‌ر به‌کارهينانی زمان له ئاستیکي زیاتر له گواسته‌وه‌ی په‌یام و بۆ پێشکه‌شکردنی واتایه‌کی به‌رزتر بێت، واته وشه‌کان به‌پێی ته‌وه‌ری جینیشینی هه‌ل‌بژدێت و به‌پێی ته‌وه‌ری هاوئیشینی به‌ شيوه‌یه‌کی تایبه‌ت دا‌ب‌ر‌یت، زمانی نه‌ده‌بی دیته‌کایه‌وه، زمانه‌وانان بۆ شيوه‌ی دروستبونی ئه‌ركی نه‌ده‌بیی زمان، ده‌سته‌واژه‌ی ده‌رخستن/زه‌ه‌کردنه‌وه (foregrounding) به‌کارده‌ین. نه‌م ده‌سته‌واژه‌یه بۆ یه‌که‌مه‌جار له‌لایه‌ن فۆرمالیسته‌ روسه‌کان (Russian-Formalist) به‌کارهات" (سمیه بیگدلی، ۱۳۹۵: ۳). "فۆرمالیست گرنگ‌ترین شوێنی نه‌ده‌بیی سه‌ده‌ی بیستمه له بواری په‌خنه‌ی نه‌ده‌بیدا. فۆرمالیستی روسی یه‌کێکه له قوتابخانه‌ په‌خنه‌یه نه‌ده‌بییه‌کان له سنوری لیکۆلینه‌وه‌ی نه‌ده‌بی له پراگه‌ی زمانه‌وانیه‌وه، نه‌م قوتابخانه‌یه له‌میان‌ه‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهانییه‌وه له روسیا

سەرپەلدا" (حمید صمصام، ۱۳۹۵: ۵۱). "له نێوان نوێنه‌رانی پێشپه‌وی ئەم شۆرشه‌ نه‌ده‌بیه‌ ده‌توانرێت به‌ بوریس نیکسباوم (Echenbaum)، فیکتۆر شکلوڤسکی (viktor shklovsky) و رۆمان جاکوبسون (Roman jacobson) ناماژه‌بکێت، ئەم شۆرشه‌ سه‌ره‌پای دژایه‌تیکردنیان له‌ سه‌ره‌تای سییه‌کاندا به‌ ژبانی خۆی له‌ چوارچۆیه‌ی بازنه‌ی قوتابخانه‌ی پراگ درێژه‌ی دا و به‌هۆی به‌ره‌مه‌کانی (Roman jacobson) و وێک (wellek) بۆ زانکۆکانی ئەمریکا کاش دزی کرد، ئەم قوتابخانه‌یه‌ هه‌رچه‌نده‌ نه‌تجاسی کاری کۆمه‌ڵێک پۆشنیبری پوسی بو، به‌لام له‌ نێوانیاندا (شکلۆفسکی) له‌ هه‌موایان رۆژێکی کاریگه‌رتری هه‌بو و له‌ راستیدا به‌ دامه‌زرێنه‌ری ئەم قوتابخانه‌یه‌ داده‌نرێت" (پروانه: سمیه‌ بیگدلی، ۱۳۹۵: ۱۳)، هه‌روه‌ها (پروانه: ابراهیم اناری بزلوئی، حسن مقیاسی، سمیرا فراهانی، ۱۳۹۱: ۴۸). شایه‌نی باسه‌ "ئەم قوتابخانه‌یه‌ له‌ ژێر کاریگه‌ری بۆچونه‌کانی سۆسێردا بون، چونکه‌ له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌م په‌وتی توێژینه‌وه‌ زمانیه‌یه‌کان گۆڕانیکی گه‌وره‌ی به‌خۆیه‌وه‌ بینی و سه‌ره‌تای ئەم گۆڕانکاریانه‌ش هاوکات بو له‌گه‌ڵ بۆچونه‌کانی زمانه‌وانی سۆیسری فیردیناند دی سۆسێر" (پروانه: حمید رضا مشایخی و زینب خدادی، ۱۳۹۱: ۲). "هه‌نگاوی یه‌که‌م له‌لایه‌ن فیکتۆر شکلوڤسکی (viktor shklovsky) له‌ سالی (۱۹۱۴) به‌ بۆلۆکێنه‌وه‌ی وتاری (هه‌ڵسه‌نه‌وه‌ی وشه‌کان) نرا" (قاسم مه‌ر آور گیگلو، ۱۳۹۴: ۹۶۳). "دواتر له‌ سالی (۱۹۲۵) کۆمه‌له‌ وتاره‌کانی خۆی له‌ ژێر ناوینیشانی (له‌باره‌ی تیۆری په‌خشان) بۆلۆکێنه‌وه‌، شکلۆفسکی پێی وابو، که‌ زمانی شیع‌ر بۆ نیشاندانی واتا نییه‌، به‌لکو به‌دوای نیشاندان و خسته‌نپه‌وی خۆیه‌تی و ده‌لێ: پێشتر خۆپه‌نه‌ران خونه‌ریتیان بو، تاوه‌کو ته‌نها سه‌یری ناوه‌وه‌ی (ناوه‌روکی) وشه‌ بکه‌ن، به‌لام ئیستا ده‌بێ ئەوان هه‌ندێک بیرکه‌نه‌وه‌ و خودی وشه‌که‌ به‌ینی" (سمیه‌ بیگدلی، ۱۳۹۵: ۱۳). واته‌ پێکهاته‌ و فۆرم گرنگترین و سه‌ره‌کیتترین لایه‌نه‌کانی به‌ره‌مه‌ی ئەده‌بیه‌یه‌ له‌م قوتابخانه‌یه‌دا. بۆیه‌ "بۆ دروستکردنی به‌ره‌مه‌یکی دیار، نوێبونی بابه‌ته‌که‌ گرنگ نییه‌، به‌لکو شێوه‌ی خسته‌نپه‌روه‌، که‌ ده‌توانیت په‌هه‌ندێکی تازه‌ له‌ جیهاندا بخته‌ به‌رده‌ستی به‌رامبه‌ر، هه‌رچه‌ند لادان له‌ ستاندارده‌کان زیاتر بێت، به‌رامبه‌ر (خۆپه‌نه‌ر/ گوێگر) خێراتر به‌ره‌و بابه‌ته‌که‌ پاده‌کێش‌رێت و نوسه‌ریش ده‌بێته‌ خاوه‌نی شێوه‌ی تاییه‌ت له‌ نوسینه‌کانی" (صغری سلما‌نی نژاد مه‌ر آبادی، ۱۳۹۴: ۱۲۷). فۆرمالیسته‌کان له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مدا به‌ خسته‌نپه‌وی چه‌ند ده‌سته‌واژه‌یه‌کی گرنگ، هه‌ڵسه‌ن به‌ لیکۆلێنه‌وه‌ و پۆلێنکردنی هۆکاره‌کانی دروستکردن و ناسینه‌وه‌ی زمانی ئەده‌بی به‌تاییه‌ت شیع‌ر، لێره‌دا به‌کورتی باس له‌ چه‌ند

ده‌سته‌واژه‌یه‌کیان ده‌که‌ین، که‌ تاپاده‌یه‌که‌ هاوتا و هاوواتای لادان ده‌بن، نه‌مانه‌ن:

۱-۲-۱) ناناشناکردن - Making strange/ de-familization:

ئەم دیاردیه‌ پێشتر به‌ (Making strange) ناسراوه‌، "بۆ یه‌که‌مه‌جار فیکتۆر شکلوڤسکی په‌خه‌نگری پوسی له‌ سالی (۱۹۱۷) ده‌سته‌واژه‌ی (ناناشناکردن/ناشناپی سرپه‌نه‌وه‌) خسته‌په‌و، سه‌ره‌تا ئەم ده‌سته‌واژه‌یه‌ له‌ وتاریکی به‌ناوینیشانی (art as device) له‌سه‌ر بیه‌مای وشه‌ی پوسی (Ostrannjenja) به‌کارهێنا، له‌م وتاره‌دا ده‌لێت: کاری سه‌ره‌کی هونه‌ر گۆڕانکاری شێوه‌یه‌یه‌ له‌ راستیه‌یه‌کان" (پروانه: پیمان منصوری و اسماعیل قافله‌ باشی، ۱۳۹۸: ۵۰). ئه‌وه‌ی جیگای تێبینیه‌یه‌ له‌ توێژینه‌وه‌کانی زمانی فارسی له‌باره‌ی مێژوی یه‌که‌م به‌کارهێنانی ئەم ده‌سته‌واژه‌یه‌ پابوچونی جیاواز به‌دیده‌کێت، "هه‌ندێک پێیان وایه‌، یه‌که‌م به‌کارهێنانی ده‌سته‌واژه‌ی ناناشناکردن له‌ سالی (۱۹۱۴) بووه‌" (قاسم مه‌ر آور گیگلو، ۱۳۹۴: ۹۶۳). هه‌ندێکی دیکه‌ ده‌لێن له‌ سالی (۱۹۱۷) بۆ یه‌که‌مه‌جار به‌کارهاتوه‌، ئەمه‌ش زۆرینه‌ ده‌گه‌ڕێته‌خۆ، "هه‌روه‌ها هه‌ندێکیتر پێیان وایه‌، بۆ یه‌که‌مه‌جار له‌ سالی (۱۹۱۹) ده‌سته‌واژه‌ی (de-familization) به‌کارهاتوه‌" (عبدالله حسن زاده، محمد رضایی، نرجس مقیعی، ۱۳۹۴: ۵۹). "ناناشناکردن به‌واتای نوێکردنه‌وه‌ و بێگانه‌کردنی ئه‌وه‌ی که‌ ناشنا و ناسراوه‌ دێت، یه‌که‌یه‌که‌ له‌ ته‌کنیکه‌ ئەده‌بیه‌یه‌کان که‌ یه‌که‌مه‌جار له‌لایه‌ن فۆرمالیسته‌ روسه‌کانه‌وه‌ خرایه‌په‌و، شاعیر به‌ به‌کارهێنانی ئەم جۆره‌ ته‌کنیکه‌ ته‌می ئه‌و نه‌ریت و دوباره‌بونه‌وه‌یه‌ لاده‌بات، که‌ له‌ راستیه‌ هه‌ستێنیکراوه‌کانی ژباندان و به‌شێوه‌یه‌کی دوباره‌ و بێبه‌ها له‌ زمانی ئەده‌بدا ده‌خه‌ننه‌په‌و، به‌م پێگایه‌دا وێنه‌گه‌لیکی تازه‌ ده‌خۆلێنێت، که‌ ده‌بێته‌ هۆی هێنانه‌کایه‌ی به‌رجه‌سته‌یی له‌ گوتار و سه‌رنج‌راکێشانی به‌رامبه‌ر، له‌ راستیدا ئەم ته‌کنیکه‌ له‌ خزمه‌تی تازه‌کردنه‌وه‌ی زانستی ئەده‌بدايه‌" (احمد وفانی بصیر، ۱۳۹۷: ۲۸). واته‌ له‌ ئەمه‌رۆدا "به‌ یه‌که‌یه‌که‌ له‌ جوانکارییه‌ ئەده‌بیه‌یه‌ گرنگه‌کان داده‌نرێت و به‌ کۆمه‌له‌ فیلێک داده‌نرێت، که‌ ده‌بێته‌ هۆی نامۆبونی زمانی شیع‌ری به‌رامبه‌ر به‌ گوێگر یان خۆپه‌نه‌ر، هه‌ر ئەندازه‌ به‌کارهێنانی ئەم جۆره‌ ته‌کنیکانه‌ له‌ شیع‌ردا جوانتر و زیاتر بێت، ئه‌وه‌نده‌ لادان له‌و شیع‌ره‌دا پایه‌دارتر ده‌بێت، فۆرمالیسته‌ روسه‌کان له‌ وه‌لامی ئەم په‌رسپه‌اره‌، که‌ ئه‌رکی ئەده‌ب چیه‌ ئەم بیرۆکه‌یه‌یان (ناناشناکردن) خسته‌په‌و" (حمید صمصام، ۱۳۹۵: ۵۳). "شاعیر یان نوسه‌ر هه‌ولده‌بات، تا له‌ به‌ره‌مه‌یکی هونه‌ری و ئەده‌بیدا زمانی تاییه‌تی جیاواز ده‌ربخات، واته‌ هه‌ولده‌بات، زمانه‌که‌ نامۆ ده‌ربخات، بۆیه‌ شاعیر به‌ رۆنکردنه‌وه‌ و ده‌رخسته‌نی شاعیرانه‌ی خۆی له‌ وشه‌کان و یه‌که‌

زمانییه‌کان و... بێگانه‌بون و نامۆیه‌ک دروستده‌کات" (مسعود فروزنده، علی محمد آسیابادی، امین بنی طالبی، ۱۳۹۵: ۴۴).

۱-۲-۲) زه‌فکردنه‌وه - foregrounding: "له‌فه‌ره‌نگدا به‌واتای پیش زهمینه و شوێنی ده‌رخراو و دیار (زه‌ق) و ناشکرا به‌کارهاتوه، ئەم دیاردهیه به‌پادهیه‌ک ده‌توانی‌ت له‌سه‌ر شیعریه‌ت کاریگه‌ری هه‌بێت، که‌ته‌نانه‌ت کرداری گه‌یاندن و په‌یوه‌ندی واتای دوا‌بخات و بێته‌ه‌وی جوانکاری ئەده‌بی و وتنه‌که‌ له‌کلێشه‌یی بون دورده‌کات" (حمید صمصام، ۱۳۹۵: ۵۰). "دیاردیه‌ی زه‌فکردنه‌وه‌ی لادانه‌ له‌ یاسا‌کانی زمانی ستاندارد، کاتێک که‌ په‌گه‌ژێک/ یه‌که‌یه‌کی زمانی پێچه‌وانه‌ی باره‌ ئاساییه‌که‌ی به‌کاره‌ێنرێت و سه‌رنجی به‌رامبه‌ر بۆ لای خۆی رابکێشێت" (پروانه: محمد حسین محمّدی، ۱۳۸۰: ۲۱۳) و (غلامرضا سالمیان و سمیرا صمیعی فر، ۱۳۹۶: ۱۳). ئەمه‌ش "له‌وتاریکی موکارۆفسکی به‌ناو‌نیشانی (زمانی ستاندارد و زمانی شیعری/ standard language and poetic language) خراوته‌پرو. ئەم دیاردهیه‌ که‌ بنه‌مای دروستکردنی شیواز و جیاکاری نێوان به‌ره‌مه‌ینه‌رانی ئەده‌به‌، به‌ه‌وی دو‌ تاییه‌تمه‌ندی (یاسا زیادکردن) و (لادان) پوه‌دات، یه‌که‌میان بریتییه‌ له‌ سه‌پاندنی هه‌ندێ یاسا و شیوازی ناباو به‌سه‌ر زمانی ستاندارد دا و دوه‌میان به‌ دروستکردنی گۆزان و لادان له‌ یاسا‌کانی زمان ده‌وتریت، ئەمه‌ش ه‌ۆکاری به‌ره‌مه‌ياتی جوانییه‌ له‌ به‌ره‌می ئەده‌بیدا" (عبدالله حسن زاده میرعلی، محمد رضایی، نرجس مقیعی، ۱۳۹۴: ۶۰). بۆیه‌ لادان به‌شیکه‌ له‌ دیارده‌ی زه‌فکردنه‌وه‌ (foregrounding).

۳-۱) چه‌مک و زاراوه‌ی لادانی زمانی:

لادان، زاراوه‌یه‌کی باو و ده‌رکه‌وتوه‌ له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی شیوازه‌ری نوێدا. "ئەم زاراوه‌یه‌ شیوازیکی هونه‌ری هه‌یه‌، شاعیران بۆ گوزارشتکردن له‌ ئەزمونی شیعری و هه‌ستی به‌کاریده‌هێن، جگه‌ له‌وه‌ش ه‌ۆکاریکه‌ بۆ جیاکردنه‌وه‌ی وتاری شیعری له‌ ئاخواتنی ئاسایی، به‌مه‌رج له‌ ناوه‌رۆکه‌که‌یدا کاریگه‌ریه‌کی جوانی هه‌لگریتیت و به‌شداری له‌ سه‌رنجراکێشانی خۆته‌ردا بکات" (لینه‌ده‌ حمیدی، ۲۰۱۶: ۱). ئیتمه‌ که‌ باس له‌ "زاراوه‌ی لادان له‌ بواری لیکۆلینه‌وه‌ی په‌وانیژی و شیعریه‌ته‌دا ده‌که‌ین، له‌ راستیدا پێویسته‌ بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ په‌خه‌نگری فه‌ره‌نسی (جان کوه‌ن) به‌پله‌ی یه‌که‌م، که‌ رۆژێکی به‌رچاوی بیی له‌ باسکردنی چه‌مکی لادان و رۆژی له‌ بونیادی جوانکاری ده‌قدا، وایاده‌نییت، که‌ ئەم بابته‌ زیاتر له‌ زمانی

شیعریدا هه‌ستی پێده‌کرت" (وهیبه‌ فوغالی، ۲۰۱۳: ۴۰). له‌به‌رئه‌وه‌ "لادان یه‌کێکه‌ له‌ دیارده‌ گرنه‌گانی لیکۆلینه‌وه‌ی شیوازه‌ری، که‌ به‌گشتی ده‌قی ئەده‌بی و به‌ناییه‌تی ده‌قی شیعری له‌یه‌کتر نزیده‌کاته‌وه‌، به‌و واتایه‌ی که‌ ده‌قی شیعری خۆی جیا‌ده‌کاته‌وه‌ به‌ ده‌رجون له‌ ئاشناکردن" (بو‌طاهر بوسدر، ۲۰۱۸: ۲). به‌و واتایه‌ی لادان "ده‌رجونه‌ له‌ گوزارشتکردنی باو و په‌سه‌ند به‌ پێوانه‌ی به‌کاره‌ێنانی پێشبینی و زمانی و دارشتن و پێکه‌اته‌کان" (صالح علی سلیم الشتیوی، ۲۰۰۵: ۵۴).

هه‌روه‌ها لادان، چه‌مکی گشتگیره‌ و له‌ هه‌مو لایه‌نه‌کانی ژبانی مرقفایه‌تیدا روده‌دات. "جا نه‌و لادانه‌ له‌ نه‌زانینه‌وه‌ بێت، یاخود به‌ئه‌نقه‌ست و به‌مه‌به‌ست بێت، هه‌ر بۆیه‌ ده‌وتریت چه‌مکی لادان فره‌په‌هه‌نده‌، به‌و واتایه‌ی هه‌مو لایه‌نه‌کانی ژبانی مرقفایه‌تی ده‌گرته‌وه‌ "زمانی، ده‌روناسی، کۆمه‌لناسی، ئایه‌تی...تد" له‌ هه‌ریه‌که‌ له‌م بو‌ارانه‌دا لادان مه‌به‌ستی دیاریکراوی هه‌یه‌" (سافییه‌ محمه‌ده‌ ئه‌حمه‌د، ۲۰۱۳: ۱۷). بۆ نمونه‌ لادان له‌ زماندا واته‌ "ده‌رجون له‌ یاسا‌کانی زمان، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ربهرین به‌ده‌ر له‌و یاسایانه‌ هه‌مان واتای ده‌ربهرینه‌ یاساییه‌که‌ یان زۆتر و پوخته‌تر بگه‌یه‌نێ" (ئیدریس عه‌بدو‌للا، ۲۰۱۳: ۱۱). هه‌ر کاتێک "زمان له‌ حاله‌تی ئاسایی خۆی لادات و بێته‌ه‌وی دروستکردنی واتایه‌کی نوێ و سه‌رسوپه‌ینه‌ر، ئەو کاته‌ لادان دێته‌کایه‌وه‌" (نازیلا یخ‌دانساز و ناصر ع‌لیزاده‌ خیاط، ۱۳۹۳: ۱۲۳).

له‌ راستیدا "لادان به‌ شیوه‌ دارشتنیک ده‌وتریت، که‌ شاعیر تیایدا له‌ ه‌ۆنراوه‌کانی خۆیدا سنوری سیسته‌می باوی بۆچون و بیرکردنه‌وه‌کانی خۆته‌ر و گوێگر تیکه‌ده‌دات، به‌و واتایه‌ی که‌ به‌ خولقاندنی وئنه‌یه‌کی ئالۆز ده‌بێته‌ه‌وی سه‌رلێشێوانی به‌رامبه‌ر، ئەم ته‌کنیکه‌ له‌ ئەده‌بی عه‌ره‌بیدا پێ ده‌وتریت (الانزیاح) یا (العدول)، ئەم ده‌سته‌واژه‌یه‌ له‌ په‌گی (زیح) به‌واتای دورکه‌وتنه‌وه‌ و رۆیشتن وه‌رگیراوه‌ و پێیده‌چیت مه‌به‌ست دورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ به‌کاره‌ێنانی ئاسایی و باوی زمان بێت، له‌ ئەده‌بی رۆژئاوا‌دا ده‌سته‌واژه‌ی (Deviation) یان (Ecart) ی بۆ به‌کارده‌هێنریت" (پروانه: روح الله صیادی نژاد، منصوره‌ طالبیان، ۱۳۹۳: ۱۲۴) و (مه‌دی رجائی، مح‌دخاقانی اصفه‌انی، ۱۳۹۳: ۱۲۰). واته‌ هه‌ر له‌ سه‌رچاوه‌کانه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وتیت، که‌ بۆچونی جیاواز له‌باری چه‌مکی بابته‌که‌ هه‌یه‌، به‌لām زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کان له‌ زمانی فارسی‌دا ئاماژه‌ به‌ ده‌سته‌واژه‌ی (Deviation) ده‌که‌ن. له‌ زمانی فارسی‌دا به‌رامبه‌ر به‌م دیارده‌یه‌ (هه‌نجارگریزی) به‌کار‌دیت، "هه‌لته‌ ده‌بیت ئەوه‌ له‌به‌رچاو بگه‌ڕیت، که‌ لادان ناییت بێته‌ه‌وی ه‌ۆکاری له‌ناوچونی واتای مه‌به‌ست، هه‌ندێک له‌ به‌زاندنی دابونه‌ریته‌کان ئەگه‌ر بیرکردنه‌وه‌ی به‌رزی شاعیری

دياربېكەن، هەريەكەيان پيڤورېك يان چەند پيڤورېكيان بۆ لادانى زمانى داناو، دانانى ئەو پيڤورە جۆراوجۆرانەش دەگەرپتەووه بۆ ئەو تېروانينە لېكجياوازانەى، كە هەريەكەيان سەبارەت بە لادان و شيعيرەت هەيانە، چونكە پيڤورەكان لەو پېناسانەووه دياربېكراون، كە لەبارەى لادانەووه هەن، لای ئەرستۆ پيڤورەى لادان زمانى رۆژانەى، بە لای جان كۆهن لادانى كردۆتە بنچينەى تيڤورى شيعيرەتەكەى و بە بنەماى جياكەرەووى شيعير و پەخشانى دادەنيت، لېرەدا پيڤورەكە پەخشانە، لای جاكۆبسون پيڤورەى لادان پەيوەستكراوه بە هەردو تەوهرى جينيشينى و هاوونيشينى، چونكە هەر جۆرە لادانېك لە هەر ئاستيكا وەرېگرين، لەسەر يەكېك لەو تەوهرانە بەئەنجام دەگەرپت.

سەبارەت بە پيڤورەكانى لادانى زمانى بۆچونى جياواز هەيە، لېرەدا نامازە بە هەندى لەو پيڤورەكانە دەكەين:

۱- پەخشانى زانستى: "رۆلان بارت پەخشانى زانستى كردووه بە پيڤور بۆ پيوانەى لادان، واتە نوسەر دوركەوتۆتەووه لەو پەلەى تېپەرى ئەو لادانە" (ناز ئەحمەد سەعيد، ۲۰۱۳: ۹۳). بۆيە "رۆلان چيڤو پەلەى سفرى نوسين دەكاته پيڤورېكى سەرکەوتو بۆ لادان" (سافيه محەمەد ئەحمەد، ۲۰۱۳: ۲۰). "مەبەستى رۆلان لە پەلەى سفرى نوسين ئەو گوتارەنەى، كە وشەكانيان دەلالەتى ماناى فەرھەنگى خويان دەگەرپن، بەو واتايەى وشەكان بەو مانايە دېن، كە لە بنچينەدا بۆ خويان دانراوه، پيڤوستى بە تېرامان و ليوردبەنەووه نية" (ناز ئەحمەد سەعيد، ۲۰۱۳: ۹۵). "رۆلان نمونەى بەفرى سې و بەفرى رەش دینیتەووه" (سافيه محەمەد ئەحمەد، ۲۰۱۳: ۲۰) وشەى يەكەم پەلەى سفرە چونكە هېچ لادانېكى تیدا نيه و هېچ چيڤيكي ئەدەبى تیدا نيه، بەلام وشەى دوهم و اتاكەى رۆن نيه و پيڤوستى بە ليكدانەووه و تېرامان هەيە، چونكە زمانە ئاساييەكە تېكدراوه و چيڤى ئەدەبى تیدا بەدى دەكرت.

۲- گوتارى ئەدەبى و گوتارى ئاسايى: "بە راي تۆدۆرۆف گوتارى ئاسايى بکرتە پيڤور بۆ لادان، چونكە بەهۆيەووه جياوازي زمانى ئەدەبى و گوتارى ئاسايى دەردەكەوت، بەووى كە گوتارى ئاسايى ماناکەى رۆنە و لىي تېدەگەين، بەلام گوتارى ئەدەبى چەر و رۆن نيه و زۆرجار بەئاسانى لە واتاكەى ناگەين.

لەگەلدا نەبیت، دەبیتە ھۆى دروستبونى كەموكورتى لە زمان و پيڤاتەدا، كە ئەمەش تەنھا نيشانەى جوانى و بە بەھابونى بەرھەمەكە نيه، بەلكو بەجۆرېك لە كەموكورتى دادەنریت، بەپي بۆچونى ليچ يەكەمين تايبەتمەندى لادان نيشاندانى واتايە، ئەگەر شاعير لە دياردەى (ناشاشناکردن) و (لادان) سەرکەوتو بېت، دەتوانيت سەرئىخوئەر لە واتاووه بگەرپتەووه بۆ زمان" (صغرى سلمانى نژاد مەر آبادى، ۱۳۹۴: ۱۲۸-۱۲۹).

لە زمانى كوردیدا جگە لە بەكارھيئانى دەستەواژەى لادان، "چەندین دەستەواژەى تر بۆ ئەم مەبەستە بەكارديت، وەكو: (لابردن، ترازان، خستنه كەنارەو، لەرپ لادان و گۆران و سەرکيشکردن و تېكشان و گەمەى زمانەوانى) و لە زمانى نينگليزیشدا ئەم زاراوانەى بۆ بەكارديت (departure/deviate/aberration/aberrant) ("سافيه

محەمەد ئەحمەد، ۲۰۱۳: ۱۱). هەرروھا "لادان لە ئەدەبىياتى رۆژئاوادا بە (grotesae) ناسراوه و لە فەرھەنگدا بە واتاى (شاراوه، رەمزی) بووه و لە وشەى (grotto) واتە (رېڤوى شاراوه و نااشکرا) وەرگيراه، شويئېي زۆرەى ئەو بابەتانەى كە لە رۆژئاوادا لەبارەى لادانەووه نوسراوه، لە دو وتارى شکلۆفسكى و موکارۆفسكى دۆزرايهووه، بۆ يەكەمجار شکلۆفسكى لە وتارېكى بەناوى (atr as device) شپۆه سەرەتاييەكانى ئەم دەستەواژەى خستەرو (هەر لەم وتارەدا بو، كە بۆ يەكەمجار باسى لە de-familization کرد)، بەمەش لادان كە بە يەكېك لە بنەما سەرەكەيەكانى قوتابخانەى فۆرماليستى روسى دادەنریت" (پروانە: مەدى رجاى، محەمەد خاقانى اصفهاني، ۱۳۹۳: ۱۱۹-۱۲۰).

"لە ئەدەبى عەرەبیشدا شاعيران دواى جەنگى دوهمى جھانى بەرەو دياردەى نوپونەووه (نويخوازى) هەنگاويان نا، يەكەمين ئەو كەسانەش لەم رۆووه (بدر شاكر السياب و نازك الملائكة) بون" (حميد رضا مشايخى و زينب خدادى، ۱۳۹۱: ۲-۳). "لە زمانى فارسیدا كتيب و بابەتى زۆر لە بارەى لادانى زمانى لە شيعيرى شاعيراندا نوسراوه، بەپي رابوچونى نەفيسى (۱۳۶۸) بۆ يەكەم جار (شەفيعى كەدكەنى) لە (كتيبي) مۆسيقاى شيعيرى باسى دياردەى (زەھكردنەووه) و (ناشاشناکردن)ى كردووه و لەم كتيبەدا لەجياتى لادانى زمانى، دەستەواژەى (هەلەسانەووهى وشەكان/ رستاخيز واژگان)ى بەكارھيئانە" (سميه بيگدلى، ۱۳۹۵: ۸).

۴-۱) بنەماو پيڤورەكانى لادانى زمانى:

دەستيشانکردنى پيڤورېك بۆ لادان كاريكى ئاسان نيه، بۆيە رەخنەگران نەيانتوانيووه بنەما و پيڤورېك بۆ لادانى زمانى

ئەوۋى بەو شېۋەيە بىت، كە واقع و خەونى نوسەر دەخوازىت.

۳. دەربىرەنە لادراۋەكە واتا و مەبەستى تەواۋ بگەيەنېت، نەك بەيچەۋانەۋە بۇ نېردراۋ (خوئىنەر، بيسەر) بەرەو ئاقارنىكى دىكەي دور لە مەبەستە بنچىنەيەكەي ببات و سەرى ئى تىكىدات و دواي ماندوبونىكى زۆر ئەۋجا نەزانىت، نېرەر مەبەستى چىيە. (پروانە: ئىدىرىس عەبدوللا، ۲۰۱۳: ۴۳-۴۵).

(۱-۶) جۆرەكانى لادانى زمانى:

پەخەنگرى فەرهەنسى جان كۆھن لە كىتپى (بونىيادى زمانى شىعرى) سالى (۱۹۶۶) دا بەگشى دو جۆر لادان دەستىنشانەكەت: (پروانە: صلاح فضل، ۱۹۹۸: ۲۱۱-۲۱۲) و (أحمد محمد ويس، ۲۰۰۵: ۱۱۱).

۱- لادانى زمانى: پەيوەندى بە دەقەۋە ھەيە، كە بۇ دو جۆر دابەشەكەت:

۱- لادانى واتاي (الداللى). ۲- لادانى دروستەيى (التركيى).

ب- لادانى نازمانى: واتە دەرجون لە نەرىتە باۋەكانى كۆمەل، لادانە لە دابونەرىتەكان، ئەمەش سروسىتىكى كۆمەلەيەتى و كەلتورى ھەيە.

پاشان لىچ پەخەنگرى ئىنگلىزى لە كىتپى (Alinguistic guide to English Poetry)، لادان بە ئامپىرىكى خولفاندنى شىعر دەزانىت، لەم كىتپەدا ھەشت جۆر لە لادان دەستىنشانەكەت، كە برىتىن لە: (لادانى سىنتاكسى/پىزىمانى، لادانى وشەي، لادانى مېژوي/سەردەمى، لادانى فونېي، لادانى شىۋازى، لادانى پىنوسى، لادانى دىيالېكتى، لادانى واتاي): (پروانە: سمىە بىگىلى، ۱۳۹۵: ۱۴) و (مرجانەي نظرى پاشاى، ۱۳۹۴: ۴).

۱-۶-۱) لادانى سىنتاكسى/پىزىمانى (Grammatical deviation):

زۆرىك لە تايبەتمەندىيە شىعەرىيەكانى شاعىران لە پىنگاى ئەو جۆرە لادانە تايبەتەۋە دەردەكەۋىت، كە لە نىۋ شىعەرەكانىياندا پەيپەۋىدەكەن، ئەگەر بەتەۋاۋى لە ياساكانى زمان پەيپەۋى بكن، ئەو كات نابنە خاۋەنى ھىچ جۆرە شىۋازىكى تايبەتى خۇيان لە شىعەرەكانىياندا. "شاعىر دەتوانىت بە جىگۇپكىركىردنى يەكە پىكپەنەرەكانى پىستە لە ياساسىنتاكسىيەكانى زمانەكەي لادبات و زمانى خۇي لە زمانى ئاخاۋتى ئاسايدا جىياكاتەۋە. بە برۋاي لىچ لادان لە ياسا سىنتاكسىيەكان بۇ دو جۆر دابەشەكەت: لادان لە دروستە روكەشەكان و لادان لە دروستە قولەكان، لادان لە ناستى روكەشدا نەك لە روى لايەنى ھونەرىيەۋە، بەئكو لەم روۋەۋە كە كارىگەرىيەكى ئەۋتۇي لەسەر

۱. واتە ئەو دەستكارى و لادانە، كە بەھۇي جوانكارى لە زماندا دروستەدەيىت، لادانى زمانى پىدەلېن، دەكرىت جىۋازى گوتارى ئەدەبى و گوتارى ئاساىي بەھۇي ئەو لادانەۋە دەستىنشان بىكرىت، ئەم پىۋەرە كۆمەلەك لايەنى نىگەتىشى ھەيە، چونكە زمان بەردەۋام لە گەشە و گۆراندایە، ھەرچەندە گۆراندەكان سىست بن، نابن لادانەكان بە پىۋەرى ئىستا بىپىۋىن، واتە ھەر سەردەمەك بىنەما و پىۋەرى خۇي بۇ لادان ھەيە" (ناز ئەحمەد سەعید، ۲۰۱۳: ۹۶).

۳- چۆزى ئەدەبى: "ئەم پىۋەرە پەيوەندى بە خوئىنەرەۋە ھەيە، بۇ ئەۋەي قسەكەر يان نوسەر يان شاعىر چۆزى بە خوئىنەر بگەيەنېت، بەو مەبەستە لادان لە زماندا دەكەت، ئەمەش پىۋەرەكى گىشتىيە لە بىنەما پەخەنەيەكاندا ھەيە" (ناز ئەحمەد سەعید، ۲۰۱۳: ۱۰۱).

۴- پەيوەندى ئاسۆي و ستونى: "رۇمان جاكۇبسون دەلېت پەيوەندى ئاسۆي برىتتىيە لە دراۋسىيەتى وشەكان لەگەل يەكتەردا گونجان لە نىۋانىياندا و دروستىكردنى پەيوەندى شوئىن برىتتىيە لەۋەي كە وشەيەك بتوانىت بۇ ھەمان مانا لە دەردەۋى ئەو وشەيە بەكارپىترىت، لادان لە زماندا لە ناستى ستونى رۋەدەت، بەلام ئەم لادانە دەردەدەكەۋت، ئەگەر لەناو پەيوەندى ئاسۆيدا نەبۋايە. مەبەست لە پەيوەندى ستونى پەيوەندى نىۋان وشە پىكپەنەرەكانى نىۋ پىستە لەگەل وشە نادىارەكانى دەردەۋى پىستەكەيە، پەيوەندى ئاسۆي پەيوەندى نىۋان وشە دىارەكانى نىۋ پىستەكەيە" (ناز ئەحمەد سەعید، ۲۰۱۳: ۱۰۳).

۱-۵) مەرجەكانى لادانى زمانى:

۱. دەيىت لە روى پىزىمانەۋە بەشېۋەيەك پىزىكرىن، كە ياساكان پىنگە بەو جۆرە پىزىبونە ببات، بۇ نمونە پىستە لە زمانى كوردىدا دەكرىت بە چەند شېۋەيەك پىزىكرىت، ھەرچەندە بەيى ياسا گىشتىيەكە (بىكەر + بەركار + كردار)، بەلام پىزىمانى زمانەكە پىنگە بەم شېۋە پىزىبونانەش دەدات (بەركار + بىكەر + كردار)، (بىكەر + كردار + بەركار)، بەلام ناكىرت بەشېكى ئاخاۋتن ھەم رۆلى بىكەر ھەم رۆلى كردار بىيىنىت.

۲. دەيىت ئامانچ لەو لادانە سودگەياندىن بىت، لادان خۇي ئامانچ نىيە، بەئكو دروستىكردنى كارىگەرىيە لەسەر خوئىنەر، بۇ

پەياملىك، بىچىكتىن يەكەش (فونىم) ھ، واتە لە يەكەم ھەنگاودا دەيىت فونىمەكان لەگەل يەكتىدا لىكىدېرىن، تاكو يەكەى گەورەترى وەكو (مۆرفىم و وشە و ...) دروستىيىت، بەلام لە ھەر ھەنگاويىدا لە كاتى دروستىيىتى يەكەىكى زمانى، ياساگەلىكى پىكىراو و ورد بونيان ھەيە، پىمان دەلېن كامە فونىم و مۆرفىم و وشە بىچەنەپال يەكترو لىكىدېرىن، ھەرودھا لە ئەنجامى كارلىكىدېرىن دىنگەكان بۇ دروستىدېرىن يەكەى گەورەتر، دىنگ ھەيە، گۆرانی بەسەر دىت، يان دەقترىيىت، يان زىاد دەكرىت، يان دەگۆرپىت، يان ...، زۆرچار شاعىر كۆمەلىك گۆرانكارى دىنگى (بۇ نمونە وەكو كرتاندنى دىنگ) بۇ پاراستى لايەنى مۇسقىاى شىعەرەكەى (كىش و سەروا) بەكاردەھىيىت. لەم روانگەيەو "لادانى دىنگى ئەوئەكە شاعىر لە ياسا دىنگىيە باو و بەكارھاتووەكانى زمان لادىت و جۆرە ياسايەكى دىنگى بەكارھىيىت، كە لە زمانى ناخاوتى ئاسايىدا بەكارناھىيىت، ئەم جۆرە لادانە زىاتر بۇ پاراستى كىش بەكاردەھىيىت" (مۇھىد رىضا يوسفى، رقىيە ابراهيمى شەرابادى، ۲۰۱۳: ۹۴).

۱-۶-۵) لادانى شىواى (Deviation of register):

ھەندى كات لەنۆ بەرھەمى شاعىراندا، نمونەى شىعەرى بەرچاودەكەويىت، كە زمانى نوسىنەكەى لە شىوە ستانداردەكەدا دورە و شاعىر پەناى بردۆتە بەر زمانى ناخاوتى (پروانە عباسەلى آھنگر و دىگران، ۱۳۹۶: ۶۶) ئەمەش بەن ھۆكار نىيە، بەلكو مەبەستى شاعىر لەم كارەدا ئەوئەكە، كە جگە لەوئەى جوانىيەك بە شىعەرەكەى دەبەخىشەت، ھەرودھا ھەز و تامەزرۆى خويىنەر بۇ خويىندەو زىاد دەكات و سەرنجى خويىنەر پادەكەشەت.

۱-۶-۶) لادانى رىئوسى (Graphological deviation):

ھەندىك جار شاعىر شىواىكى جىواو لە نوسىنى وشەكان بەكاردەھىيىت، بىگومان گۆرانكارى لە شىوئەى نوسىنى وشەكان دەكات، كە نابىتە ھۆى گۆران لە شىواى خويىندەوئەى وشە. "سەرەتايىتىن نمونەكانى لادانى رىئوسى لە شىعەرى شاعىران دەكرىت لە كۆتابى سەدەى نۆزدەيەم و سەرەتاي سەدەى بىستەمەو بىيىرەت، گيوم ئاپولىنەر (۱۸۸۱-۱۹۱۸) شاعىرى فەرەنسەى بە پەچاوەندى خالەندى داھىيانىكى تايەتەى لە رىزكردى پىتەكانى چاپخانەى كرد، لادانى رىئوسى لە شىعەرەكانى ئىمىلى دىكنسۆن لە رىنگاى زۆر بەكارھىيانى مەودايە لە نىوان وشەكان (-) و گەورە نوسىنى پىتە سەرەتايەكانى ئەو وشانەى كە دەكەوتە ناوەرپاستى رىستەو دروستدەيىت، ھەرودھا لە شىعەرەكانى كىمىنگىز (۱۸۹۴-۱۹۶۲) بەكارنەھىيانى پىتى گەورە، تەنانت لە وشەكانى سەرەتاي رىستە و بەجىيانوسىنى

تىگەيشتى رىستە نىيە، بە رۆكەشى ناوئەبىرىن، بەلام لە لادانى رىئوسى دروستەى قولدا، شوئىك كە دەيىت بە وشەيەك لە كەتىگۆريەكى رىئوسى تايەت پىيىتەو، بە وشەيەكى تر لە كەتىگۆريەكى دىكە پەردەكرىتەو، بۇ نمونە كرتارىك كە تەنە بەركارىك وەردەكرىت، لە شوئىك بەكارىدەھىيىن، كە بە شىوئەيەكى ئاسايى لەلەيەن ئەو كرتارانەو بەكارىدېرىن، كە بە بەركارىك و تەواوكرىك پەردەبەو "عباسەلى آھنگر، محمود رجب زادە، مەھدى رجانى، ۱۳۹۶: ۵۸).

۱-۶-۷) لادانى وشەي (Morphological deviation):

"بە پرواى لىچ لە لادانى وشەي شاعىرەكان وشە و پىكىھاتەيەك دەخوئىيىن، كە تاكو ئەوكاتە بەكارنەھاتووە و لە زمانى ناخاوتى ئاسايىدا شوئىيان نىيە، ھەندىك كات رەنگە شاعىر وشەيەك بەكارھىيىت، كە تەنە و تەنە يەكجار بەكارھىيىت، تەنانت كەسانى ئاسايىش رەنگە پەنابەنە بەر دروستكردى و سازدانى وشەى نوئ وەكو لەبەر دەستىرەن شىوە بۇ دەرىيى ھەستەكان يان بىروباوئەكانىان، ھەرودھا لىچ دەلېت: ھەرچەندە زۆرەى وشە تازەكان كە لەلەيەن شاعىرانەو دروستدەكرىن، دەيىت بە وشە لەقەلەمبىرىن، وشە داھىترەوكانى شاعىران بەردەوامىيەكى زىاتريان لە وشە داھىترەو ئاسايىەكانى سەرزارى خەلكى ھەيە، چونكە شىعەرىكى سەركەوتو چەندەھا جار لەلەيەن شاعىرانى ھاوچەرخ و نەوكانى دواتر دەخوئىيىتەو" (پروانە: عباسەلى آھنگر و دىگران، ۱۳۹۶: ۶۰). واتە "شاعىر لەرنگاى لادانى وشەيەو ھەلەدەستىت بە زەفكرىدەوئەى ئەو زمانەى بەكارىدەھىيىت، بەم شىوئەى لە رىنگاى لادان لە ياساكانى زمانى ستانداردەو وشەيەكى نوئ دروستدەكات و بەكارىدەھىيىت" (يدالله بېمى مطلق، مريم سيوندى، ۱۳۹۴: ۱۰۸).

۱-۶-۳) لادانى مۆرۆپى/سەردەمى (Deviation of historical period):

"شاعىر ئەو توانا و نازادىيەى ھەيە، كە خۆى تەنە بە زمانى سەردەمى خۆى نەبەستىتەو، بەلكو بە ھىنانەوئەى وشەى كۆنى سەردەمى پىش خۆى، ھەلەدەت، جۆرە جوانىيەك بە شىعەرەكەى بىبەخىشەت. يەككە لە شىواى شاعىرەكان بەكارھىيانى كۆمەلىك وشە و پىكىھاتەيەك لە شىعەردا، كە لە كاتى نوسىنى شىعەرەكەدا لە زمانى خۆكار باو نىيە و بە يەكەيەك دادەنرىن، كە پىشتر و لە كۆندا بابون و بەكارھىترەو و دواتر مردون" (ناصر ناصرى، ۱۳۹۵: ۱۹۲).

۱-۶-۴) لادانى فونىي (Phonological deviation):

زمان لە كۆمەلىك يەكە دروستدەيىت، بۇ ئەوئەى ئەو يەكانە بكەونە پال يەكترو بىنە خاوەن واتايەك بەمەبەستى گەياندى

فونئىمەكانى وشەيەك ديارترين جورەكانى لادانى رېنوسىيە" (نجمه حسينى سرورى، ۱۳۹۳: ۵۶).

۷-۶-۱) لادانى دىيالىكتى (Dialectal deviation):

"وەرگرتى ھەندىك پىكھاتە لە دىيالىكتە كۆمەلايەتى يان ناوچەيەكان بەگشتى لە دەقە نوسراوھەكاندا نادۆزرتەو، چونكە لە نوسەر چاوەرێدەكرێت، كە بە دىيالىكتىكى پەسەندكراو يان شياو بۆ تىگەيشتن و زانين بۆ ھەموان بنوسێت، كە ھەمان زمانى ستانداردە. لادانى دىيالىكتى واتە كەلك وەرگرتى شاعير لە وشە و پىكھاتەگەلێك جگە لە زمانى ستاندارد كە زياتر وشە و پىكھاتەكانى شيوەزارى ناوچەيى (شوێنى لەدايكبونى) خودى شاعيرن" (عباسعلى آھنگر وديگران، ۱۳۹۶: ۶۷).

۸-۶-۱) لادانى واتايى (Semantic deviation):

ئاستى واتا ھەرھەكو ئاستەكانى دىكە بگرە زياتریش لەوان پۆل و گرنكى لە پىكھاتەكانى دەقى شاعيردا ھەيە، جورىكى زۆر چالاكە بەتايەتە لە روى دروستبون و خوێنەندنى لادانە شاعيرىيەكاندا. "شاعير لە زمانى شاعيردا ئەو قالمە نامادەكراوانە دەگۆرێت، كە رۆژانە بۆ گەياندى واتا بەكاردايت، مەبەستىيە شيوە نوێ بۆ كردەى گەياندى داھێنێت، بۆيە لادانى واتايى، لە ئەنجامى گەياندى واتا دور لە شيوەكەى بەكاردايت، دەستپىكى ئەم كارەش لە دەستكارى كردن و گۆرینی پىوھەندى نىوان ناو (دال) و ناولێتراو (مدلول) سەرھەلەدەدات، ھەرھەك ئۆلمان دەلێت: واتا برىتيە لە، پەيوھەندى نىوان ناو و ناولێتراو، ھەر گۆرانیكیش لەو پەيوھەندىيە رۆدات، دەبێتە ھۆى گۆرینی واتا" (سافىيە محەمەد ئەحمەد، ۲۰۱۳: ۱۵). ھەرھەك "جاكۆبسون دەلێت: لادانى واتايى دەرچونە لە رېزماني ھەلەباردى ھىما زمانىيەكان، ھەك دانانى تاك لە شوێنى كۆ، يان ديارخەر لە شوێنى ديارخراو، يان ناھاشنا لە شوێنى ناھاشنا" (مسعود بودوخە، ۲۰۱۱: ۴۳). بەم پىيە خودى شاعير سەرچاوەى لادان و ياسابەزاندنە لە زماندا، لەم رۆھە شاعير پۆلى سەرەكى لە گۆرانیكارىيەكان و نوێخوازى دەبينێت، بە پىچەوانەشەو گۆنگر ھۆنگر پارێزگارە و بەرامبەر بەو گۆرانیكارى و نوێخوازىيە دەوھستێت، چونكە ھەر گۆرانیك لە شاعيرەو بێت، بارى گۆنگر قورستر دەكات، ئەركىكى زياترى بۆ تىگەيشتن دەخاتەسەر، بۆيە گۆنگر سنورێك بۆ ئەو گۆرانیكارىيانە دادەنێت، بەوھش دەورەبەر دەكەوتتە نىوان شاعير و گۆنگرەو.

۲) لادانى واتايى لە شاعيرەكانى شاعيردا:

ئەوھى لەم توێژنەوھەدا مەبەست بێت، لادانى واتايە، كە بتوانين ئەم جورە لادانە بە نمونەى شاعيرى شاعير شىيەكەينەوھە پەسنى بكەين. ديارە "چەمكى لادان و بۆلەونەوھى لە لىكۆلینەوھى رەخنەيى و شىوازەگەريدا ناوبانگى دەرکرد، ھۆكارى گرنكىدان بەم چەمكەش دەگەرێتەو بۆ لىكۆلینەوھە لە تايەتيە جياوازەكانى زمانى ئەدەبى بەگشتى و زمانى شاعيرى بەتايەتە، ئەم چەمكەش لەلایەن ژمارەيەك توێژەر و رەخنەگرەوھە بونياندا، لەوانەش (جان كۆھن) كە وايدەبينێت: مەرجى بنەرەت و پىويست بۆ رۆدانى شاعيرىيە، بەدەستپىنانى لادانە" (اسماعيل شكري، ۱۹۹۹: ۲۳). ھەك پىشتەر لە جورەكانى لادانى زمانى نامازە بەوھە درا، كە ئاستى واتا ھەكو ئاستىكى زمان زياتر لە ئاستەكانى دىكە لە زەفكردەوھى ئەدەبى بەكاردەھێنرێت. "بەپىي راي لىچ، توخمەكانى خەيال لە شاعير و واتا و وێنە دروستكراوھەكان ھۆكارى دروستكردى لادانى واتايى، ھاونشینی وشەكان بەپىي ياساكانى زمانى ستاندارد سنورگەلێك دروستدەكەن، كە ئەبەنە رېنگر لە بەرانبەر دەرخستى پون و ئاشكرای واتای ئاوەزى شاعير، بۆيە شاعير بە بەكارھێنانى بابەتە جوانكارىيە ئەدەبىيەكان لە شاعيردا بە لادان و زەفكردەوھە خەرىك دەبێت" (عبدالله حسن زادة مير على و ديگران، ۱۳۹۴: ۶۴). بەو واتايەى "ھاونشینی وشەكان بەپىي ياسا باوھەكانى زمان خاوەنى سنورى تايەتەى خۆيەتى (ميتافۆر/خاوەزە و خواستن، لىكچون، پارادۆكس، ناوھينانى ناپارستەوخۆ، ...) لە لادانى واتايى شايانى لىكۆلینەوھە، لوتكەى جوانكارى ھونەرى و لايەنى ئەدەبى دەق لە سنورى واتادا رۆدەدات" (محمد حسين خان محمدي، آيتنا خالقي، ۱۳۹۳: ۳۹). لەم رۆانگەيەشەو "رۆنكردەوھە و تىگەيشتن لە واتای لادانى واتايى كۆمەلێك دياردە دەرگرتەوھە، لەوانەش: دياردەى كرتاندنى زنجيرەيى لۆجىكى و تىگەيشكردى وێنە و ھەست و نامازەكانە، ھەرھەك ناچاربونى شاعير لە بەكارھێنانى وشەكان كە ھەلگى واتايەك بن، كە لە بنەرەتدا ئەو واتايەى ھەلنەگرتوھە، بەمەش جياپونەوھەكى گەورە لە نىوان نامرازەكانى دەرپرین و ئەوھى كە مەبەستە، دەرپرینی لەسەر بكرێت" (نامر سلوم، ۱۹۹۶: ۱۰۲). بەم پىيەش "لادانى واتايى پىدانى واتايى خوازاروھە بە دەپىنەكان، خواستن سەرەكيترين جورى ئەم لادانە دەنوێنێت، كە تيايدا واتای فەرھەنگى وشە دەگۆرێت بۆ واتای خوازاروھە پىشپىنيكراو، ھەرھەك گۆرینی ناولێتراوى يەكەم بۆ ناولێتراوى دوھەم، يان واتای چەمكى بۆ واتای ھەلچون" (عبدالله خضر حمد، ۲۰۰۳: ۵۱).

ھەرھەك "زمان ھۆكارى رۆدانى دياردەى لادانە، بۆيە لادان نرڤ

و گرنكى خۆى لە زماندا دەستدەكەوتت، واتە گرنكى لادان

دیسان شاعیر لږه‌دا ده‌می‌ه‌ز که شتیکی نه‌بستراکته،
چواندویه‌تی به شتیکی به‌رجه‌سته، که توانای گازگرتی هه‌بن.
هه‌روه‌ها تینویه‌تی چاو شتیکی نییه، هه‌ستی پښکریت، وه‌کو
نه‌وه‌ی مرؤف کاتیک که تینوی نه‌بیئت، واته شتیکی ناب‌ه‌رجه‌سته
به شتیکی به‌رجه‌سته چوئ‌ن‌راوه.

گه‌ر سه‌رماته نه‌وه‌ی گری شیع‌ره‌کانم

گه‌رمی و روناکیت ده‌دات

(فه‌ریدون عه‌بدول به‌رزنجی، ۲۰۰۴: ۱۸)

لږه‌دا شاعیر شیع‌ر که توانای گه‌رمکردنه‌وه‌ی جه‌سته‌ی مرؤفی
نییه، کردویه‌تی به شتیکی که توانای سوتان و گه‌رمکردنه‌وه‌ی
هه‌بیئت، واته شتیکی نه‌بستراکت کراوه به شتیکی به‌رجه‌سته له
رپی تینی گه‌رمیه‌که‌یه‌وه، که به‌ر جه‌سته ده‌که‌وئیت و هه‌ستی
پیده‌که‌ین.

که نیگا نه‌گۆرینه‌وه

چه‌پکی خه‌می

سه‌وز و شیرین گه‌وره‌ نه‌بن

(فه‌ریدون عه‌بدول به‌رزنجی، ۲۰۰۴: ۳۰)

شاعیر لږه‌دا خه‌می به شتیکی چواندوه، که بتوانریت بکرت به
چه‌پک و به‌سترت، دیاره خه‌م شتیکی ناب‌ه‌رجه‌سته‌یه، بویه
ناتوانریت به‌سترت، واته شتیکی نه‌بستراکتی کردوه به شتیکی
به‌رجه‌سته.

۲- به‌زینده‌وه‌رکردن: بریتیه له پیدانی سیمای (+زینده‌وه‌ر)
به‌وه‌ی که (-زینده‌وه‌ر)، واته مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل شتیکی
بیگیان وه‌ک شتیکی گیاندار، بۆ نمونه:

منی سه‌رشیت

له‌ زمانی ترس ناگه‌م

به‌سه‌ر لاشه‌ی شه‌وه‌کانا

هه‌نگاوه‌نیم

(فه‌ریدون عه‌بدول به‌رزنجی، ۲۰۰۴: ۱۴)

دیاره ترس زمانی نییه و هه‌روه‌ها شه‌ویش لاشه‌ی نییه، شاعیر
لږه‌دا شه‌ویش به زینده‌وه‌ر چواندوه، چونکه زینده‌وه‌ره‌کان
لاشه‌یان هه‌یه.

نه‌ترانیوه‌ که شاعیرئ به تۆ ده‌گا..

شنه‌ی نیگات

په‌پوله‌ی خه‌یالی مه‌ستی

بۆ کوئ ده‌بات؟..

(فه‌ریدون عه‌بدول به‌رزنجی، ۲۰۰۴: ۲۰)

شاعیر لږه‌دا خه‌یالی کردوه به په‌پوله، خه‌یالی شتیکی (-
زینده‌وه‌ره)، به‌لام په‌پوله (+زینده‌وه‌ره)، بویه لږه‌دا شاعیر
لږه‌دا خه‌یالی کردوه به زینده‌وه‌ره. دیاره نه‌م لیکچواندنه‌ی

ده‌که‌پته‌وه‌ بۆ گرنگی زمان و بۆ جیاوازی رونی واتا و توانای

به‌رز له‌سه‌ر گوزارشتکردن له‌سه‌ر واتای جیاواز" (صونیا

لوصیف و ساره‌ کریمیش، ۲۰۱۱: ۹-۱۰). هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌شه

"گرنگی لادانی واتای له‌وه‌دایه، که به‌رفراوانترین بواره شاعیر

ده‌توانیت داهپنان و هیزی خۆی له‌ روی بون و توانای

کاریگه‌رییه‌وه‌ پيشانبدات، به واتایه‌کی دیکه توانای راده‌ی

داهپنان شاعیر ده‌رده‌خات" (ناز نه‌مه‌ده‌ سه‌عید، ۲۰۱۳: ۲۵۵)

به چه‌ندین رڼه‌ و شۆوازی جیاواز له سه‌رچاوه‌کاندا باس له
جۆره‌کانی لادانی واتای کراوه، لږه‌دا سود له دابه‌شکردنه‌که‌ی
(فه‌رزان سجودی) وه‌رگیراوه، که به‌م شۆوه‌یه جۆره‌کانی لادانی
واتای ده‌ستینشانکردوه: (بروانه: دلێر سادق کانه‌بی، ۲۰۰۹: ۴۲)

۱. به‌به‌رجه‌سته‌کردن.

۲. به‌نه‌بستراککردن.

۳. به‌زینده‌وه‌رکردن.

۴. به‌په‌وانکردن.

۵. به‌ته‌نکردن.

۶. به‌گیاندارکردن.

۷. به‌په‌وه‌ککردن.

۸. به‌مرؤفکردن.

۹. به‌ناژه‌لکردن.

۱- به‌به‌رجه‌سته‌کردن: بریتیه له پیدانی سیمای واتای
(+به‌ره‌ه‌ست) به (+نه‌بستراکت)، واته لږه‌دا شاعیر
که‌ره‌سته‌یه‌ک یاخود شتیکی بیگیان ده‌کات به گیاندار و
هه‌ستی به‌به‌ردا ده‌کات، بۆ نمونه:

ده‌سا چیت نه‌مامی هه‌ز

له‌ خاکی دلم‌ا مه‌پوئنه

(فه‌ریدون عه‌بدول به‌رزنجی، ۲۰۰۴: ۷)

لږه‌دا شاعیر نه‌مامی هه‌ز که شتیکی نه‌بستراکته، کردویه‌تی
یاخود چواندویه‌تی به شتیکی به‌رجه‌سته، هه‌ج شتیکی
له‌نیوان نه‌و دوانده‌ نییه واتا لیکچون له‌نیوان (نه‌مام) و
(هه‌ز).

منیش وه‌کو نه‌و لاوانه

ده‌می هه‌زم گاز نه‌گرئ له

هه‌موو پاچه‌یه‌کی له‌شت

چاوم تینوی سه‌رنجیکه

تامه‌رزویه و سه‌رنج نه‌دزئ

له‌ نیگای دوو چاوی گه‌شت.

(فه‌ریدون عه‌بدول به‌رزنجی، ۲۰۰۴: ۶)

شاعیر له سهر ئه و بنه مایه یه که خه یائی مه ست وه کو
په پوله یه که که نازانیت بۆ کوئ نه فریت.

ئۆوارده

ده مه گه پئ

شه قامه که له گه ل خوتا مه هه ژئنه.

(فه ریدون عه بدول به رزنجی، ۲۰۰۴: ۶)

دیاره شه قام (-زینده وهر) سیمای هه ژانیش بۆ (+زینده وهر)
به کار دیت، واته به زینده وهر کردنه، چونکه شه قام نازینده وهره،
هه ژانیش بۆ ئه و شتانه یه که زینده وهرن.

شعیر ژانیشی به سویه

له گه ل خۆشه وستی تۆدا

له ناو سینگی منا نه ژین

ئه ی خاتو زین

(فه ریدون عه بدول به رزنجی، ۲۰۰۴: ۱۴)

دیاره شعیرو خۆشه وستی سیمای (-زینده وهر)ن، به لām ژیان
بۆ شتیکی زینده واته سیمای (+زینده وهر).

۳- به پرووه ککردن: بریتیه له پیدانی تاییه تمه ندیه کانی پرووه ک
به وه ی که له به کاره یانی گه پانه وه ییدا نارپوه کییه، واته پیدانی
سیمای (+پرووه ک) به (-پرووه ک)، بۆ نمونه:

تا چه پکی تیشکی خۆر چچم

بۆ سنگی تۆی خۆشه وستم

(فه ریدون عه بدول به رزنجی، ۲۰۰۴: ۱۵)

لێره شاعیر خۆری کردوه به پرووه ک، چونکه چه پککردن و
چنین بۆ گو ل یان پرووه ک به کار دیت، شاعیر لێره دا سیمای
(+پرووه ک) ی داوه به خۆر، که له بنه پهدا سیمای (-پرووه ک) ی
هه لگرتوه.

ئه ی ئه و که سه ی هه تا نه مرم

گو ئی شعیر بۆ تۆ نه گرم

(فه ریدون عه بدول به رزنجی، ۲۰۰۴: ۳۲)

دیاره گو لگرتن سیمای (+پرووه ک)ه، چونکه ته نیا درخت و
پرووه ک گو لده گرن، شاعیریش لێره دا خۆی چواندوه به
پرووه ک، که گو لده گریت، واته پیدانی سیمای (+پرووه ک) به
شتیک که له بنه پهدا (-پرووه ک)ه.

شیوه م له ناو

نیگای چاوه کانتا روابوو..

(فه ریدون عه بدول به رزنجی، ۲۰۰۴: ۳۸)

شاعیر لێره دا سیمای (+پوان) و چاندنی داوه ته پال نیگا، که
خۆی سیمای (-پرووه ک) ی هه یه.

گیانه که م با زامه کانیشم

نازاریان لێ هه لپوه رێ

(فه ریدون عه بدول به رزنجی، ۲۰۰۴: ۱۱۶)

وه رین سیمایه که تاییه ته به پرووه ک و درخت، شاعیر لێره دا
نازاریه کانی خۆی یاخود زامه کانی که شتیکی نابهرجه سته یه و
سیمای (-پرووه ک) ی هه یه، داوه ته پال وه رین، واته
به پرووه ککردن له شعیره که دا رویداوه.

ئیسناش په پوله ی ماچی من

به سه ر گو ئی لپوته وه یه

(فه ریدون عه بدول به رزنجی، ۲۰۰۴: ۳۲)

لێره دا هه ردو دیارده ی به زینده وهر کردن و به پرووه ککردنی تیدا
به کارهاتوه، چونکه له لایه ک شاعیر ماچ که سیمای (-
زینده وهر) ی هه یه، کردوه به په پوله، که هه لگری سیمای (-
زینده وهر)ه، له لایه کی تریش گو ئی لپوته وه، واته لپوی کردوه به
پرووه ک، چونکه لپو سیمای (-پرووه ک) ی هه یه، (گو ل) یش سیمای
(+پرووه ک) ی هه یه.

۴- به گیاندارکردن: بریتیه له پیدانی سیمای واتایی (+
گیاندار)، به وه ی به پپی یاسای به یه که وه هاتی لیکسیکه کان له
ئهرکی گه پانه وه ییدا ده بیت به سیمای (-گیاندار) ی هه بیت، بۆ
نمونه:

ئای گیانه که م

دلی شه و چه نده تاریکه

(فه ریدون عه بدول به رزنجی، ۲۰۰۴: ۱۵)

دیاره شاعیر لێره دا شه وی به گیاندار چواندوه، چونکه
گیاندره کان دلپان هه یه، دلی شه ویش که شاعیر به کاره ییناوه،
سیمای (-گیاندار) ی هه یه، لێره دا سیمای (+گیاندار) ی
پنیه خشیوه.

به لām گیانه

تۆ پیم نالپی بۆچی نه مرۆ

خۆشه وستییت

له شاری دلما مردووه..؟

(فه ریدون عه بدول به رزنجی، ۲۰۰۴:)

دیاره شاعیر خۆشه وستی کردوه به شتیکی گیاندار، که گیانی
تیا نه مابن و مردبن، چونکه مردن سیمای (+گیاندار) ی هه یه،
واته شتیک که گیانی تیا بیت، ئینجا ئه و گیانه له قوناغیکدا
نه مرئ، به لām خۆشه وستی هه لگری سیمای (-گیاندار)ه، واته
به گیاندارکردن له م دپره شعیره دا هه یه.

ئه م ولاته پیرۆزه یه

که تۆم خۆش وستم

رقم له دلی خۆما کوشت

(فه ریدون عه بدول به رزنجی، ۲۰۰۴: ۱۶۲)

پڻ ھه ٽڪري سيمي (-گياندار)ھ، ڪوشنيدش پڻ شتيڪه گياني
تيڏا پيٽ و بتوانرڻ ٿو گيانه له نوابپرڻ، پڻه ڪوشن سيمي
(+گياندار) ڪه ڪه سيڪ يان نازهلڻيڪ يان پالنديهڪ... دھتوانرڻ
بڪورڻ.

٥- به مرۆڤکردن: بریتییە لە پێدانی تایبەتمەندییەکانی مرۆڤ بە شتە نازندووەکان، وەك:
بەلام من هەر چاوم لە ئەستێرەیهكە..

تہ لے وەرہ

لہ باتی گول

بمدہ لہ قڑی خاتو زین

(فہریدون عہدول بہ رزنجی، ۲۰۰۴: ۱۵)

خودای گه‌وره توانای قسه‌کردنی به مرؤف به‌خشیوه، نه‌مه‌ش دیارترین ئەو تایبە‌تمە‌ندیانە‌یه که مرؤف له گیانلە‌به‌رانی تر جیاده‌کرته‌وه، لێ‌ردها شاعیر ئە‌ستێ‌ری به مرؤف چواندوه، له‌وه‌ی که توانای قسه‌کردنی هه‌یه و بانگی ده‌کات، که‌واته شاعیر لێ‌ردها ئە‌ستێ‌ری کردوه به مرؤف، بۆ‌یه به‌مرؤف‌کردن رویداوه له‌و دێ‌ره هۆ‌نراوه‌یدا.

گیانہ شیعریش وہک تو وایہ

گەر تۆ نەيەي ئەۋەش نايە

(فهریدون عہدول بہ رزنجی، ۲۰۰۴: ۱۷۸)

شاعیر شیعی چواندوه به مروف، کاتیک که تو بیت،
 شیعیرش دیت، گهر تو نه‌یه‌یت، شیعیرش نایه‌ت، واته
 تایه‌تمه‌ندی هاتن که بو مروف و گیانله‌به‌رانه داویه‌ته پال
 شیعر.

شاعیر تہ مری و

حەزەکانی بە ھەتیوی گەورە ئەبن

وہ کو پیرک

گه نجیٲی له خوٲنیا بږی

(فہریدون عہدول بہ رزنجی، ۲۰۰۴: ۱۲)

شاعیر لیژدها حەزەکانی خۆی که شتیکی نابەرجه‌سته‌یه، به مندانیك چوانده، که کاتیك باوکی یان دایکی ئەمڕ، هەتیو دەکه‌وت، واتە تایبەتمەندی مڕۆفی به حەزەکانی خۆی به‌خشبوو.

شیعری رہنگی وهك رهنگت

شیعری ناسکتر له دهنگت

(فہریدون عہدول بہ رزنجی، ۲۰۰۴: ۳۲)

شاعیر شیعی به مروف کردوه له تایبه تمه ندی پهنگی و دهنگی،
که دو تایبه تمه نندین، له مروفدا هه، چونکه شیعر نه پهنگی

هه‌یه و نه ده‌نگی هه‌یه، واته تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی مروّقی به‌خشیوه به‌شیعر.

6- به‌ته‌نکردن: هەر کاتیڤ وشەیه‌ک بە سیمای (- تەن) لە شوێنی وشەیه‌ک دایه‌یت، کە لە بەکارهێنانی گەڕانەوه‌ییدا (+ تەن)ی هەبێت، ئەوا به‌ته‌نکردن رویداوه، بۆ نمونه:

خەم ئەبوو ە خەنجەرئىك و

كۆرپەي ئاۋاتى ئەكۈشتىن

(فہریدون عہ بدول بہ رزنجی، ۲۰۰۴: ۴۸)

شاعیر لڙدا سیمای (+ تهن)ی به خشیوه به حهم، که شتیکی
 نابه رجه سته یه و سیمای (- تهن)ی هه یه، واته خه می به
 خه نچه ر جواندوه.

۷- به‌نەبستراكتکردن: ھەركاتىك وشەيەك بە سىما (-) بەرھەست) لە شوێنى وشەيەك دابزىت، كە لە بەكارھيئەتە گەرانەوھييدە سىماى (+ بەرھەست)ى ھەيئەت، بۆ نمونە:

ئاي له خوشى نه و کاتانهى

تۆلەنمە بووی .. ھەناسەم بووی

تۆخەيال و ليكدانه‌هی

شاهوانم بووی

(فہریدون عہد بدول بہ ررنجی، ۲۰۰۴: ۴۸)

لیره‌دا شاعیر خوشه‌ویسته‌که‌ی کردوه به شتیکی نه‌بستراکت، چونکه هه‌ناسه و خه‌یاڵ سیمای (- به‌رهه‌ست)‌ی هه‌یه، خوشه‌ویسته‌که‌شی که مرؤفه سیمای (+به‌رهه‌ست)‌ی هه‌یه.

ٲه نجامه کان:

۱. لادانى زمانى و بەتايىبەت لادانى واتايى
 كاريگەرلى ئەرپى ھەيە، بەۋەدى كۆكرۈدى
 تېگەيشتن و چىڭزى ھەمو دەق و كارە ئەدەبى
 و زمانىيەكانە، پاشان گەيشتن بە درككردنى
 واتاي شاراو، كە ئەو سنورە زمانىيە
 دەبەزنىت بۆ ژمارەبەكى بېكۇتا لە واتا.

۲. به خستنه‌پوی نمونه‌کان و شیکردنه‌وه‌یان،
ئه‌وه‌مان بۆ دهرکه‌وت، که لادانی واتایی له
شیعره‌کانی شاعیردا به‌رجه‌سته‌ده‌ییت،
ته‌نانه‌ت زۆریه‌ی جوهره‌کانی لادانی واتایی وه‌ک
(به‌به‌رجه‌سته‌کردن، به‌زینده‌وه‌رکردن،
به‌پرووه‌ککردن، به‌گیاندارکردن،
به‌مرووفکردن، به‌ته‌نکردن، به‌ئه‌بستراککردن)
له‌ شیعره‌کانیدا به‌کاره‌یتناه.

۲- پیکدادانی واتای: لہم جۆرہدا واتای کەرہستہکانی لہگەل
یەکدا پیکناکەون، نەویش سئ جۆرہ:

أ- پلە ی تەبایی.

ب- پلە ی دژایەتی.

ج- پلە ی نەگونجان.

چوارەم/ عەبدولواحید موشیر دزەبی بەسودوەرگرتن لہ
بەزاندنی بنەماکانی ھاریکاری لای گرایس چوار جۆر لادانی
واتایی دەستنیساندەکات: (چەندیتی، چۆنیتی، شیواز،
پەیوەندی) (بروانە: عەبدولواحید موشیر دزەبی، ۲۰۱۴: ۱۲۱).
سەرچاوەکان:

یەکەم/ بە زمانی کوردی:

۱. ئیدریس عەبدوللا (۲۰۱۳)، شیوازگەری لادان،
چاپخانە ی لہریا، سلیمانی.

۲. دلێر صادق کەنەبی (۲۰۰۹)، ھەندئ لادانی زمانی
لای سئ شاعیری نوێخوازی کورد (نەوەر مەسیفی،
نەوزاد رەفەعت، فەرھاد پیربائ)، دەرگای
توێژنەوہو بڵاوکردنەوہی موکریانی، چاپخانە ی
خانی، دھۆک.

۳. سافیە محەمەد ئەحمەد (۲۰۱۳)، لادان لہ
شیعری ھاوچەرخی کوردیدا، بڵاوکراوہی
ئەکادیمیای کوردی، چاپخانە ی حاجی ھاشم،
ھەولێر.

۴. عەبدولواحید موشیر دزەبی (۲۰۱۴)، زانستی
پراگماتیک، چاپی دووہم، ناوہندی ئاوێر.

۵. فەریدون عەبدول بەرزنجی (۲۰۰۴)، دیوانی
فەریدون عەبدول بەرزنجی، بەرگی یەکەم،
چاپخانە ی تیشک، سلیمانی.

۶. محەمەد مەعروف فەتاح (۲۰۱۰)، لیکۆلینەوہ
زمانەوانییەکان، چاپی یەکەم، چاپخانە ی
رۆژھەلات.

۷. ناز ئەحمەد سەعید (۲۰۱۳)، لادان لہ شیعری
لەتیف ھەلمەتدا، چاپخانە ی بینایی، سلیمانی.

دووہم/ بە زمانی فارسی:

۸. ابراھیم اناری بژچلوئی، حسن مقیاسی، سمیرا
فراھانی (۱۳۹۱)، ھنجاگریزی معنایی قرآن در
شعر محمد عفیفی مطر، مجلہ انجمن ایرانی زبان و
ادبیات عربی علی پڑوہشی، شمارە (۲۵).

۹. احمد وفائی بصیر (۱۳۹۷)، ھنجاگریزی معنایی در
ھشت کتاب سہراب سہری، فصلنامہ زیباشناسی
ادبی، سال (۱۷)، شمارە (۳۸).

۳. شاعیر ھەم لەرنگە ی بەزاندنی بنەمای واتایی
و ھەم بەزاندنی پیکەوہەاتی کۆدە
کانیشەوہ، وەک لہ نمونەکاندا ئاماژە ی بۆ
کراوہ، کۆمەلیک فریزی ناوازی بەرہە
مہیناوە، وەک (نەمامی ھەز، خاکی دلم، دەمی
ھەزم، گپی شیعەرکانم، دئی شەو، گوئی
شیعەر، چەپکئ ھەم، لاشە ی شەوہکان،
شنە ی نیکات، پەپولە ی خەیاڵی مەستی،
چەپکئ تیشکی خۆر،...)، ھەریەک لہم
فریزانەش لەسەر ئاستی سیمانتیک بەھۆی
بەزاندنی واتایی و لادان لہ قەیدو مەرچە باوہ
کان بەرہەمہینراون، ئەگەر چی لہ روی
کەتیکۆری پێژمانییەوہ ھاوچەشن، بەواتا
شاعیر تەنہا لہ رینگە ی بەزاندنە واتاییەکەوہ
وینەکان بەرہەمدەھینیت، لہ بەرانبەریشدا
پەیوەستە بە پێرەوکردنی یاسا و پێسا
پێژمانییەکانەوہ، بەمەش شاعیر بە بەزاندنی
کۆدی واتایی لہ پیکەوہەاتن لادەدات و بییری
شیعیری نوێ بەرہەمدەھینیت.

پەرۆز:

۱-سەبارەت بەو دابەشکردنە ی بۆ جۆرەکانی لادان کراون،
ھەمەجۆرن، ھەریەکەیان بەسودوەرگرتن لہ بنەمایەک کە
بەلایانەوہ پەسەندبوہ، لادانی واتاییان دابەشکردوہ، لەوانە:
یەکەم/ جان کۆھن لادان لہ ئاستی واتا دەکات بە سئ بەشەوہ
(الاسناد) خستنەپال، (التحدید) دەستنیسانکردن، (الوصل)
گەیاندن (بروانە: ناز ئەحمەد سەعید، ۲۰۱۳: ۲۶).
دووہم/ کۆرشی سەفەوی بەپێ ئەو پەیوەندییە ی کە
جاکۆبسون ناویان دەنن، پەیوەندی ھەلژاردن و لیکدان و
سۆسێر پێیان دەلێت ھاوئیشیی و بیرخستەوہ لادانی واتایی
دابەشەدەکات بۆ:

لادانی واتایی – بەگوێرە ی ھەلژاردن – لیکچون – خوازە
– بەگوێرە ی لیکدان – لئی

پارادۆکس (ھێلکاری جۆرەکانی لادان لای کۆرشی
سەفەوی) (بروانە: دلێر صادق کەنەبی، ۲۰۰۹: ۴۱)
سییەم/ محەمەد مەعروف فەتاح لەسەر بنەمای کۆتیبەندی
(ھەلژاردن، ھاوئیشیی) کە لادان لێیان دەبێتە ھۆی ناوێزەیی
واتایی دو جۆر لادانی دەستنیسانکردوہ: (بروانە: محمد معروف
فتاح، ۲۰۱۰: ۴۲۰-۴۲۱)

۱- درێژ و پۆین: بریتیە لہ گەیانندی واتا بە رینگە ی پێچاوپیچ و
درێژ بیکۆتدانە وزەباریزی و کورتبیری.

۱۰. پیمان منصوری و اسماعیل قافله باشی (۱۳۹۸)، بررسی هنجارگرایی های واژگانی و معنایی در غزلیات طالب آملی، فصلنامه پژوهشهای ادبی، سال (۱۶)، شماره (۶۳).
۱۱. جعفر میرزایی پرکلی و زهرا مهدوی (۱۳۹۳)، بررسی هنجارگرایی معنایی در غزلیات حافظ، فصلنامه مطالعات زبان و گویش های غرب ایران، دانشگاه ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه رازی کرمانشاه، سال ششم، شماره (۶).
۱۲. حمید رضا مشایخی و زینب خدادادی (۱۳۹۱)، بررسی هنجارگرایی در بخشی از اشعار نزار قبانی، دو فصلنامه علمی پژوهشی نقد ادب معاصر عربی، سال دوم، شماره دوم.
۱۳. حمید صمصام (۱۳۹۵)، برجسته سازی در شعر اخوان ثالث، فصل نامه تخصصی زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی مشهد، شماره (۶).
۱۴. روح الله صیادی نژاد، منصوره طالبیان (۱۳۹۳)، هنجارگرایی معنایی در شعر مولوی و ابن فارض، پژوهشهای نقد ادبی و سبک شناسی (علی . پژوهشی)، شماره ۱ (پد پی ۱۷).
۱۵. سمیه بیگدلی (۱۳۹۵)، بررسی هنجارگرایی های زبانی در غزلیات فارسی استاد شهریار در چهارچوب الگوی پیشنهادی لیچ، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی.
۱۶. صغری سلمانی نژاد مهر آبادی (۱۳۹۴)، بررسی نمودهای هنجارگرایی در (خوان هشتم) و راز ماندگاری این شعر، فنون ادبی علمی . پژوهشی، سال هفتم، شماره (۲).
۱۷. عباسعلی آهنگر، محمود رجب زاده، مهدی رجائی (۱۳۹۶)، بررسی و تحلیل گونه های هنجارگرایی در غزل های امیر حسن سجری دهلوی، فصلنامه مطالعات شبه قاره سیستان و بلوچستان، سال نهم، شماره (۳۲).
۱۸. عبدالله حسن زاده میرکلی، محمد رضایی، نرجس مقیمی (۱۳۹۴)، بررسی انواع هنجارگرایی در جریان شعری شعراستان براساس الگوی لیچ، مطالعات زبانی بلاغی، سال (۶)، شماره (۱۲).
۱۹. غلامرضا سالمیان و سمیرا صمیمی فر (۱۳۹۶)، هنجارگرایی آوایی در مثنوی های سنایی، فنون ادبی (علی . پژوهشی)، سال هفتم، شماره (۲).
۲۰. فاطمه مدرسی (۱۳۸۸)، تأملی در زبان ادبی رودکی، پژوهشهای زبان و ادبیات فارسی (علی-پژوهشی)، دانشکده ادبیات علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، دوره جدید، شماره (۲).
۲۱. قاسم مهر آور گیگلو (۱۳۹۴)، بررسی هنجارگرایی معنایی در مرزبان نامه، مجموعه مقاله های دهمین همایش بین المللی ترویج زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه محقق اردبیلی.
۲۲. گلبرگ ذهنی و ارسلان گلفام (۱۳۹۶)، انتخاب هدمند متون ادبی، راهکاری برای بالابردن درک دانش آموزان ابتدائی، فصلنامه علمی-پژوهشی زبان و ادب فارسی، گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج، سال نهم، شماره (۳۱).
۲۳. محمد امین ناصح (۱۳۸۸)، بررسی رویکردهای زبانی در پژوهشهای رشته زبان و ادبیات فارسی، جستارهای ادبی مجله علمی . پژوهشی، شماره (۱۶۶).
۲۴. محمد حسین محمدی (۱۳۸۰)، آشنایی زدایی در غزلیات شمس، ضمیمه مجله ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران.
۲۵. محمد رضا یوسفی، رقیه ابراهیمی شهرآبادی (۱۳۹۴)، پژوهشی در ساختار هنجارگرایی شعر احمد عزیزی، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان قم.
۲۶. مرجانه ی نظری پاشاکی (۱۳۹۴)، بررسی هنجارگرایی در دیوان احمد مطر، پایان نامه درجه ی کارشناسی ارشد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی.
۲۷. مسعود فروزنده، علی محمد آسیابادی، امین بنی طالبی (۱۳۹۵)، هنجارگرایی در ویس و رامین فخرالدین اسعد گرگانی، فنون ادبی (علی . پژوهشی)، سال هشتم، شماره (۳).
۲۸. مهدی رجائی، محمد خاقانی اصفهانی (۱۳۹۳)، نقش هنجارگرایی واژگانی در کشف لایه های معنایی قرآن کریم، دو فصلنامه علمی پژوهشی (پژوهش های زبان شناختی قرآن)، سال (۳)، شمار (۲).

٢٩. میلاد قی و محمود سامانفر، هنجارگریزی در شعر حسن حسینی، > www.artmarkazi.ir ghomi&samanfar
٣٠. نازلیا یخدانساز و ناصر علیزاده خیاط (١٣٩٣)، کاربست اشکال هنجارگریزی در اشعار احمد شاملو، ادبیات پارسی معاصر، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، سال (٤)، شمار اول.
٣١. ناصر ناصری (١٣٩٥)، هنجارگریزی در شعر منوچهر آتشی، پژوهشهای نقد و سبک شناسی، شماره (٣).
٣٢. نجمه حسینی سروری (١٣٩٣)، هنجارگریزی نوشتاری در اشعار نصرت رحمانی، ادبیات پارسی معاصر، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، سال چهارم، شماره اول.
٣٣. والی رضایی (١٣٨٤)، زبان معیار چیست و چه ویژگی هایی دارد؟، مقاله نامه‌ی فرهنگستان.
٣٤. یدالله بهمنی مطلق، مریم سیوندی (١٣٩٤)، نگاهی به هنجارگریزی در شعر نیما، دوفصلنامه علوم ادبی، سال (٤)، شمار (٦).
- سپیه‌م/ به زمانی عه‌ره‌بی:
٣٥. اسماعیل شکری (١٩٩٩)، نقد مفهوم الانزیاح، مجله فکر ونقد، العدد (٢٣).
٣٦. أحمد محمد ویس (٢٠٠٥)، الانزیاح من منظور الدراسات الأسلوبیة، طبعة الاولى، المؤسسة الجامعیة للدراسات والنشر والتوزیع، بیروت، لبنان.
٣٧. بوطاهر بوسدر (٢٠١٨)، ظاهرة الانزیاح فی اللغة ()
<https://www.researchgate.net/publication/322322971>
٣٨. تامر سلوم (١٩٩٦)، الانزیاح الدلالي الشعري.
٣٩. صالح علی سلیم الشتیوی (٢٠٠٥)، ظاهرة الانزیاح الاسلوبي فی شعر خالد بن یزید الکاتب، مجلة جامعة دمشق، المجلد (٢١)، العدد (٤-٣).
٤٠. صلاح فضل (١٩٩٨)، علم الأسلوب و مبادئه واجراءاته، دار الشوق، القاهرة، مصر.
٤١. صونيا لوصیف و ساره کریمیش (٢٠١١)، الانزیاح الدلالي فی اللفاظ العربیه، رسالة الماجستير، كلية الاداب و اللغات، جامعة منتوري قسنطينة، الجمهورية الجزائرية الديمقراطية الشعبية.
٤٢. عبدالله خضر حمد (٢٠٠٣)، أسلوبية الانزیاح فی شعر المعلقات، طبعة الاولى، عالم الكتب الحديث، اردب. لبنان.
٤٣. لینده حمدي (٢٠١٦)، الانزیاح الدلالي فی قمر شیراز ل (عبدالوهاب البیاتی)، رسالة الماجستير، كلية الاداب و اللغات، جامعة محمد خيضر بسكرة، الجمهورية الجزائرية الديمقراطية الشعبية.
٤٤. مسعود بودوخة (٢٠١١)، الأسلوبية وخصائص اللغة الشعرية، طبعة الاولى، عالم الكتب الحديث، لبنان.
٤٥. وهيبه فوغالي (٢٠١٣)، الانزیاح فی شعر سمیح القاسم، رسالة الماجستير، كلية الاداب و اللغات، جامعة أكلي مهند أولحاج. البويره، الجمهورية الجزائرية الديمقراطية الشعبية.